

PROLOMIT LEDY

(Ma Chambre Froide)

Joël Pommerat

Přeložil Zdeněk Bartoš

Tento text je autorským dílem a je chráněn dle autorského zákona.
Bez příslušného svolení není nikdo oprávněn tento text jakýmkoliv způsobem upravovat a užívat.
Poskytnutí tohoto textu další osobě za jiným účelem než je jeho divadelní nastudování je povoleno
pouze se souhlasem DILIA.
Porušení tohoto zákazu a užití textu bez příslušného svolení je porušením autorského práva resp.
práv souvisejících s autorským právem a zakládá občanskoprávní i trestněprávní odpovědnost.
V případě zájmu o užití tohoto textu se obraťte na divadelní oddělení DILIA na tel. 266 199 823,
amatérská sdružení se mohou obracet přímo na tel. 266 199 845.
WWW.DILIA.CZ

Francouzská jména a jejich výslovnost

Estelle [estel]

Jean-Pierre [žán pjér]

Blocq [blok]

Nathalie [natali]

Alain [alan]

Chi [ši]

Adeline [adlin]

Bertrand [bertrán]

Claudie [klodi]

Nebude snadný odvyprávět tenhle příběh a všechny ty události kolem ale zkusím to. Udělám co je v mých silách. Nejdřív na úplnej začátek bych ráda řekla že v životě je všechno jenom zdání... líp to říct neumím vážně. Všechno je zdání. S odstupem času není jednoduchý vyznat se v té hromadě věcí který se staly. Abysme se vůbec pohnuli budu si pomáhat nejenom vlastníma vzpomínkama ale i deníkem jedny ženy co se jmenuje Estelle a co ho tu nechala a já si ho schovala u sebe doma. Ta žena zmizela před deseti lety. A nikdo o ní už nikdy víc neslyšel.

V tom deníku Estelle vypráví neskutečný množství věcí. Například co udělala nebo spíš co se jí přihodilo jednou když byla ještě hodně mladá. A že už tenkrát vášnivě milovala divadlo a převleky.

Scéna V klášteře

Před 20 lety

lehký opar

Sestra - to je ona

Matka představená - promiňte slečno

Estelle - ano

Matka představená - kdo jste?

Estelle - (velmi nespě, nesmělá) - jsem to co vy!

Matka představená - takže? jmenujete se jak?

Estelle - Estelle

Matka představená - Estelle?

Estelle - ano matko

Matka představená - žádnou Estelle tu neznám neříkejte mi matko

Sestra - neznáme vás slečno

Matka představená - mohla byste si sundat závoj prosím

(Udělá to)

Matka představená - co tady děláte slečno?

Jak jste pronikla až k nám?

Estelle - ...

Matka představená - neodpovíte?

Sestra - vídáme ji tu už dva dny pořád se snaží zapojit do skupiny

Matka představená - co vás to napadlo?

Kolik vám je?

Estelle - 17 let

Matka představená - Jak jste si mohla myslet že se mezi nás dostanete bez povšimnutí?

Estelle - Je vás tolik že jsem si myslela že se možná všechny neznáte

Sestra - (mírně pohoršena) plácá hlouposti!

Estelle - a pak taky že jste si tak podobné

Matka představená - máte velmi silnou víru v Ježíše a nedokážete žít bez jeho přítomnosti to je vaše motivace?

Estelle - ne

Matka představená - ne co?

Estelle - nevěřím v Boha matko to je ten problém právě proto jsem přišla

Matka představená - co to vykládáte?

Estelle - pravdu

Sestra - vy nejste věřící?

Matka představená - no tak co tu pohledáváte

Estelle - ráda bych uvěřila v Boha matko

Matka představená - přestaňte mi říkat matko

to je naprosto šílené co mi tu říkáte, vy jste šílená

žádám vás abyste si svlékla ten hábit

ukončíme tenhle rozhovor a požádám vás abyste okamžitě odešla

to je skutečně absurdní

(Svléká se)

Sestra - máte štěstí že vás neohlásíme

Estelle - jsem si jistá že život je mnohem krásnější když člověk věří v Boha

ráda bych se naučila líp se dívat abych líp viděla

jsem si jistá že se neumím dívat proto je pro mě Bůh neviditelný

když jsem byla malá otec se úplně proměnil když se začal opravdu dobře dívat kolem sebe

Matka představená - lidé kteří sem přicházejí nepřicházejí protože by chtěli uvěřit v Boha ale protože nemohou jinak

protože je k tomu přiměje síla a víra která je přesahuje

ted' odejděte

Estelle - (ukazuje na hábit) - co s tím mám udělat?

Matka představená - nechte ho tady a odejděte a honem

Estelle - nashledanou. Mějte se dobře!

TMA

Scéna Záchody

Estelle právě drhne záchody

Mě v životě nezajímá nic nebo skoro, Estelle zajímala ohromná spousta věcí. Estelle byla mimořádná optimistka. Podle ní v lidský existenci není nic co by se nedalo změnit. V životě můžeš situaci která ti nesedne vždycky rozvinout jinak když chceš. K tomu je zapotřebí jenom se umět dívat to je všechno. Estelle byla hodně zvědavá. Obzvlášť ji zajímalo nebe a hvězdy... V létě prozkoumávala noc takovým malým dalekohledem. Zjistila že vesmír se taky neustále mění. Říká se tomu teorie rozpínání vesmíru... V obchodě kde pracovala se mnou a s ostatními s náma Estelle často probírala otázky který se jí honily hlavou. Třeba řekla kde asi skončí všechno to zboží který tady prodáme, když ho lidi snědí, stráví a pak se vyprázdní...! Takový věci ve skutečnosti NEVIDÍME na vlastní oči. Takový věci zůstávají neviditelný před naším zrakem, nám obyčejným lidem. Vlastně stejně neviditelný jako ty nejvzdálenější planety na obloze...

Scéna Peníze / bratr

Konec pracovní doby

Šatny v obchodě. Estelle předává dvě tašky s nákupem svému bratrovi, který vypadá jako žebrák.

Bratr - Nejsem zfetovanej

Beru jen to co se dá koupit v lékárně

Estelle - Podívej v jakém jsi stavu

Bratr - Cejtím se výborně mám perfektně pod kontrolou mozkovou činnost

Estelle - Tak už běž

Bratr - To vy jste zfetovaný

Jste závislý na příkazech svého mozku

Estelle - Běž

Bratr - Já sháním látky který mě nejlíp hoděj do pohody

Estelle - Je to chemie tohle všechno není to přirozené

Bratr - Jasně že je to přirozený to ty jseš celá nasáklá chemií Estelle

Jseš sjetá i v práci

Estelle - Nechápu tě

Bratr - Já taky ne

(odchází)

Estelle - dobrou chuť

Bratr - díky

(odejde)

Adeline - kdo to je?

Estelle - bratr udělala jsem mu nákup stávil se tu pro něj

Adeline - tohohle jsme tu nikdy neviděli

Estelle - ne

mám hodně bratrů

byli jsme početná rodina

Jean-Pierre - to je vopravdu moc pěkný!

(Řezníci odejdou)

Nathalie - nemohla bys mi ještě půjčit? stejně jako minule

...slibuju že ti to vrátím na mou duši

Estelle - nezlob se já nemám

Nathalie - je to hlavně pro děcko...

už nemůžu v kanceláři požádat o zálohu, už mi ji nechtěj dát

ty jsi ještě letos o zálohu nežádala?

Estelle - ne

Nathalie - nechtělo by se ti požádat?

Estelle - požádat o co

Nathalie - o zálohu! na plat!... to bys mi mohla půjčit stejně jako minulej měsíc, myslíš že bys to pro mě mohla udělat?

Estelle - já nevím možná...

Nathalie - fakt děkuju... nezlobíš se na mě...

Estelle - ale ne! musíme si v životě vzájemně pomáhat, to je přece normální

Nathalie - nechceš pro to dojít, ted' hned?

Estelle - kam?

Nathalie - do kanceláře

Estelle - ach ano, jistě jistě samozřejmě

(Estelle odejde, Nathalie za ní)

TMA

Na Estelle byla velice zvláštní její schopnost zastat místo kohokoliv jinýho. Prakticky bez omezení.

Estelle začínala jako pokladní potom se stala multifunkční to znamená že mohla dělat všecko. Tuhle vlastnost v obchodě všichni doopravdy uznávali a oceňovali.

Scéna Práce / neděle

Skladiště

Estelle - dobrou noc (chystá se k odchodu, zastaví se, když spatří sklíčené obličeje řezníků)
co se děje?

Jean-Pierre - tragédie

Estelle - copak?!

Jean-Pierre - budem si muset dát velkej úklid...

vymejt lednice a mrazírnu

musí to bejt do pondělka do rána

Estelle - ...

Jean-Pierre - bude se muset makat přes neděli

Estelle - no teda kruci!

Jean-Pierre - blesk z čistýho nebe

Alain - ale proč jí to neřekneš rovnou Jean-Pierre?

Jean-Pierre - co chceš abych jí řek?!

Alain - ted' jsme o tom mluvili...

ty to máš tady na povel Jean-Pierre

vem na sebe zodpovědnost

Jean-Pierre - v neděli nemůžeme...

ani von ani já

už má něco jinýho co nemůže zrušit

a já jsem na tom ještě hůř

Estelle - ...aha? ale pane vedoucí já v neděli nemůžu být v práci

Jean-Pierre - proč?

Estelle - protože jsem si naplánovala věci které nemůžu udělat jindy

Jean-Pierre - (téměř prosebně) ...víš ale bylo by báječný kdybys mohla přijít i tak...

Estelle - tam vevnitř jsou věci které sotva uzvednete ve dvou

Jean-Pierre - já nevím co ti na to mám říct...

jedině že jestli to pro nás neuděláš

tak nevidím žádný řešení

Alain - tentokrát to je tutovka Blocq ho bude moct vyhodit

...

kdybych v neděli moh přijít přišel bych ale já zrovna nemůžu...

Estelle - tak dobře...

ale nehodí se mi to abyste věděli

Jean-Pierre - jseš fakt skvělá víš... na tebe je fakticky spoleh, to je fajn...

Estelle - musíme si vzájemně pomáhat... když jsme kolegové...

na mém místě byste určitě udělali to samé

Jean-Pierre - pochopitelně

(Oba řezníci odejdou, Estelle se posadí, aby strávila tu novinu.)

TMA

Scéna Sen uklízečky

Pracovat je únavný ale Estelle byla často dvakrát tak unavená než všichni ostatní. A je to úplně normální. Spánek zaujímal důležitý místo v jejím životě. I když spala málo kvůli nedostatku času.

Estelle bylo líto že má jen tuctový a nudný sny.

V jejích snech se objevovala hlavně práce a kolegové.

Přes den nám o tom Estelle vyprávěla.

Jednou ale měla docela originální sen, zdálo se jí že se pracovní podmínky v obchodě výrazně proměnily.

TMA

Scéna Blocq seřve pana Chi 1

Ve skladišti

Blocq - (obrací se k účetní) jakou hatmatilkou to mluví tenhle ten?

Adeline (účetní) - mluví francouzsky, on má takový přízvuk

člověk si zvykne

Blocq - copak vy rozumíte co říká?

Adeline - ne

Blocq - a vy?

Bertrand - (udělá neurčitý posunek)

Blocq - no jo já zapomněl, tenhle votevře naplno zobák jen v úterý a v květnu... jsem zapomněl že von je napůl debil... kurva to snad není pravda!

tak ale jak to děláte s tím Číňanem? jak dlouho už je tady?

Adeline - sedm let v obchodě, celkem myslím dvacet let ve Francii

Blocq - sedm let????!! a jak se spolu domlouváte?

Adeline - nějak si poradíme

Blocq - to snad není možný!! já si to tady vážně budu muset vzít pořádně do parády! už to říkám drahnou dobu... já sem na vás na celý den vlítu a budete čumět jak s váma zatočím...

takže co teď s ním mám udělat jestli se chci dočkat vysvětlení...???

Adeline - musíte zavolat Estelle

Blocq - k čemu je to dobrý?

Adeline - když se s ním potřebujeme domluvit zavoláme Estelle

Blocq - ona umí čínsky?

Adeline - ne ale rozumí mu když mluví s tím svým přízvukem, je v obchodu jediná

Blocq - to se mi snad zdá... to abych rychle přestěhoval tenhle obchod do Číny

TMA

Scéna Blocq seřve pana Chi 2

Blocq - řek jsem a opakovaně já nevím kolikrát že ty dveře vzadu ve skladišti musej bejt closed... in english... na zámek, na petlici, já ty dveře nechám zazdít jestli je najdu ještě jednou takhle ... jaký má pro to vysvětlení tady Mao Ce-tung?

Chi - (s čínským přízvukem) ty dveře jsou nouzový východ

Estelle - říká že ty dveře jsou nouzový východ

Adeline - no vidíte já vám to říkala, tohle jsem mu taky rozuměla

Blocq - (asijskému skladníkovi) a co vy se do toho serete?

Chi - (s čínským přízvukem) to je neopatrné kdyby vypuknul požár za to si nevezmu odpovědnost

Estelle - říká že kdyby vypuknul požár není to moc bezpečné za to nechce být odpovědný

Blocq - čemu dáváte přednost: bejt maličko nezodpovědný a zejtra se vrátit do práce, anebo zůstat sedět doma, bez práce na plnej úvazek? došla mu řeč... bezva začínáme si rozumět... tak alou vypadněte všichni štanopéde... ne počkejte (skladníkům) vy dva kašpaři už léta děláte práci kterou by zvládla jedna normálně zdatná osoba, takže poslouchejte co udělám...

dávám vám 24 hodin abyste si rozmysleli tohle: zejtra zajdete ke mně do kanceláře a řeknete mi kdo si myslíte že z vás dvou je miň schopnej... no a já si vás pozorně vyslechnu, a toho kdo bude mít lepší argumenty si tu nechám, druhý si půjde hrát na pískoviště s bábovičkama, to je výborný,

a je to ted' vypaděte...

práce je dneska privilegium a privilegium si musíte zasloužit vo tom je demokracie (chystá se k odchodu)

Estelle - můžu s vámi mluvit?

Blocq - ne

Naštěstí nám majitel obchodu nestál pořád za zády, musel zároveň jinde spravovat a řídit další podniky který mu patřily. Byl to byznysmen hodně pyšný na svůj úspěch. Svým podnikům říkal moje výtvary.

Scéna Jean-Pierre se zavřel uvnitř mrazírny

Nejdřív slyšíme zdálky vyřvávat Blocqa, nejsou mu rozumět jednotlivá slova.

(Před dveřmi do mrazírny sedí sklíčeně na stoličce druhý řezník, přichází rozrušená účetní a Estelle.)

Adeline (slyší řvát Blocqa) - kde je vedoucí?

Alain - ...

Adeline - nechcete mi říct kde je?

Alain - kdybych moh

Adeline - kde je?

Alain - ve svý mrazírně

Adeline - neříkejte pořád ve svý mrazírně to není JEHO mrazírna ta mrazírna patří tomuhle podniku

Jean-Pierre - at' tak nebo tak já nevylezu!

Adeline - musí vylézt ven. Měl schůzku s panem Blocqem, je to důležité

Alain - von se tam zavřel

Adeline - prosím?!

Jean-Pierre - uvědomuješ si Alaine že ty mi nemáš co rozkazovat!

Alain - ale Jean-Pierre já ti nerozkazuju

...ty už nemáš žádnou vlastní iniciativu uvědomuješ si to?

já jsem nakonec nucenej ti říct at' zavoláš dodavatelům

ty sám to neuděláš, ty celej den brečíš

jeden tady furt huláká druhej zase jenom brečí to je peklo tady já už nemůžu

Adeline - jak dlouho trvá než to tam pro něj začne být nebezpečné?

Alain - vlezte si do mrazáku doma v ledničce! uvidíte!

Estelle - pane vedoucí takhle umřete!

Adeline - možná by se dalo vypojit mrazení

Alain - přijdeme o všechno zboží

Estelle - možná je to lepší než přijít o vedoucího

Alain - brečí už dva roky. To nutně začne bejt nesnesitelný že jo

Jean-Pierre - (mluví o druhém řezníkovi) co vám to tam vykládá?

Adeline - nic neříká vůbec nemluví

Estelle - dělá si o vás starosti jako my všichni

Adeline - pan vedoucí se bude muset dát dohromady

Alain - no jó dyť to říkám

TMA

Scéna Blocq seřve Jean-Pierra v mrazírnu

Blocq - viděl jste v jakým stavu ta mrazírna je!?

takový to máte i doma Jean-Pierre?

co to s váma dělá když vidíte tu mrazírnu v tomhle stavu?!

nemůžete mi odpovědět?! je vám to jedno?!

taky máte doma takovej sajrajt Jean-Pierre?

co vy na to?

vaše žena je taková špindíra?

nechává všechno válet jen tak?

to má bejt pomsta za to všechno že jste tam vlezl?

říkáte si hele moje žena je špindíra, já už fakt dál nemůžu...

nemám sílu získat si doma respekt tak si ulevím u Blocqa...

to mi udělá dobře když si ulevím u Blocqa...

půjdu se mu vysrat do mrazírny

bude tam tolik sajrajtu a já si tolik ulevím

že se mu vyseru do mrazírny to bude tolik k zblití

že mi to pomůže zapomenout že nemám sílu získat si doma respekt

...

ale já vám říkám, já Blocq, že si nenechám všechno líbit Jean-Pierre

Řeknu vám jedno, jestli mě budete dál takhle nasírat tak já prodám obchod... Shrábnu prachy... a nechám vás v tom parádně vymáchat, prodám to prvnímu kreténovi kterej se objeví a kterej se klidně může rozhodnout že všechno zlikviduje když mu šíbne. Tohle vážně chcete?

TMA

Scéna Blocq nahání Estelle

Ta pracuje s vysavačem

Blocq - co tu do prdele ještě děláte v tuhle hodinu? chcete mě zruinovat kvůli placenejm přesčasům?

Estelle - to jsou hodiny které doháním... klíče mám

Blocq - můžu k vám mít poznámku...

Estelle - ano

Blocq - Jste stejně špatně oblečená když pracujete i když nepracujete...

Jak je to možný?

Estelle - to nevím nikdy jsem o tom nepřemýšlela

Blocq - jste vdaná ne?

Estelle - ano

Blocq - možná by vašeho manžela potěšilo kdyby se doma nemusel pořád koukat na ženskou v pytlí?

Estelle - ...

Blocq - říkám to jen kvůli vám

abych pro vás něco udělal

Nerad nechávám jen tak když někdo nedbá na svůj zevnějšek. Zvlášť když je to žena...

víte že tady vedle mám byt najal jsem si ho protože je to praktičtější když mám cestu sem

kdybyste se chtěla někdy odpoledne zastavit, během pauzy

ukážu vám pár fíglů jak vyřešit ten váš problém

co vy na to? víte je to jen kvůli vám... mě je to fuk... tak co?...

Estelle - ano možná

Blocq - vy jste nejšerednější z celého obchodu, ale jedna věc mě míchá: jste jediná se kterou jsem si nikdy nenašel čas na krátký osobní pohovor abysme se spolu líp poznali, za celých deset let... víte takový věci udělej člověku dobře, a dělat si v životě dobře to nikdy neškodí já myslím... (položí ruku Estelle na břicho, ta je v rozpacích)... vypadá to že je stydlivka... helemese (směje se)... Takže zítra??... teď musím běžet promiňte mám opravdový rande

(odejde)

TMA

Scéna Estellina teorie o Blocqovi

V šatně

Estelle - co říkala?

(krátká pauza)

Bertrand - říkala že jestli je tu někdo kdo si vůbec nemusí dělat starosti tak jseš to ty

Estelle - a proč?

Bertrand - já už nevím co říkala

Estelle - řekni to mně to nevadí

Bertrand - ty prej se z jeho strany nemusíš ničeho bát... poněvadž tě šoustá každý ráno na hajzlu... nebo něco takovýho... já už nevím...

Estelle - (Claudii) proč tohle říkáš?

Claudie - myslíš že jsme si nevšimli jak to mezi váma chodí

Estelle - aha

Claudie - jseš tady jediná jakž tak v cajku, chrání tě, no jasně jsi kápala na to jak to s tím hnusákem válet

Chi - už přestaň, Estelle ti nic neprovedla

Claudie - (panu Chi) ty drž hubu se nauč nejdřív pořádně francouzsky jako ostatní

Chi - mám právo mluvit jak chci máme demokracii

Claudie - jdi do prdele ti vůbec nic nerozumíme!

(k Estelle) - vošoustá všechno co mu přijde do cesty, moc si s tím hlavu neláme, jenom tě upozorňuju že se na tebe vysere pač mu jseš u prdele!

Alain - tak dost!

Claudie (Alainovi) - tahle holka je falešná a pokrytecká jako smrt, za tu dobu co vám to říkám byste si toho už konečně mohli všimnout

Alain - přestaň už! máš v sobě tolik nenávisti... jenom ty takhle pomlouváš Estelle

Claudie - když nadáváme na Blocqa vona jediná se ho zastává

Alain - to je trochu pravda!

Claudie - přitom na tom chlápku není fakt ani zbla dobrýho, člověk skoro nemůže uvěřit že něco takovýho existuje, tolik shnilýho v jediný osobě

(odejde)

Chi (poté, co odešla) - ta žena je skutečně velice sprostá

Alain - co říká?

Estelle - říká že je velice sprostá

Alain - to je jistý

Estelle - znala jsem se s ní trochu na střední, tenkrát se pořád jen smála...

Alain - máš dojem že tu je hodně důvodů se řehnit?

Estelle - ne ale lidi se mění dobrým směrem anebo špatným směrem

(do šatny vejde účetní)

Nathalie - co se děje?

Adeline (s pláčem) - ... já to nezvládám nechám toho, nemám na to, jasný jak facka, o tom už není pochyb... dám výpověď... nebude těžký najít za mě někoho schopnějšího

Nathalie - chce tě zdeptat, zachází s tebou jako se psem

Adeline (s pláčem) - já na to nestačím, to je ten problém!

Nathalie - ale ne to není pravda, navíc to není důvod aby se k tobě choval tak jak se chová... po tom všem cos pro něj udělala, hajzl... pravda je že ten chlap je kurva... neznám větší kurvu než jeho... (pauza) no dobrý Estelle se na mě dívá... Estelle nesouhlasí...

Alain (mezitím se převléká) - co na to Estelle?

Nathalie - má takovou teorii, řekni to

Estelle - ne

Nathalie - no tak řekni to je to sranda

Alain - dělej!

Estelle - má v hlavě zlé myšlenky on sám není zlý...

Alain - jakej je v tom rozdíl?

(majitel jde kolem, v saku, ani se nezastaví)

Blocq (v chůzi) - nezapomeňte mezi pauzama pracovat

Nathalie - v tomhle obchodě je to na prd

Blocq (před odchodem) - vaše platy budou na prd, o to se postarám...

Alain - jakej je v tom rozdíl?

Estelle - to myšlenky lidí nejsou dobré, lidé sami od sebe nejsou zlí, on taky, jeho myšlenky jsou zlé... on ne

Adeline - jseš divná to se musí nechat

Alain - ale on se chová jako sráč od rána do večera

Estelle - kdyby viděl správně co se děje kolem něj tak by se takhle nemohl chovat právě proto se nedá říct že by byl zlý

Adeline - svatá Estelle

Alain - protože dobře nevidí co se děje kolem něj je čurák? to bysme mu měli koupit lepší brejle

Nathalie - to je ta teorie naší Estelle

Adeline - úplná světice

Estelle - já v Boha nevěřím škoda!

(do šatny vejde Estellin manžel)

Nathalie - možná jsi do něj zamilovaná
ne?

Estelle - ...

Nathalie - žádná odpověď... pravda je že má určitej šarm ne?...

(Alain a Nathalie a trochu Adeline se smějí)

Adeline - Estelle přišel pro tebe manžel

Estelle - ahoj to je od tebe hezký

Manžel - nespěchej času dost

TMA

Tenkrát se lidi směli když si porovnali jak je Estellin manžel milý a jak elegantně vypadá oproti Blocgovu sprostáctví.

Pokud jde o Estelle určitě jsem to přeháněla, ale její neustálá šlechetnost a shovívavost její laskavost už byly pro mě nesnesitelný. Navíc něco mi říkalo že to bylo falešný že to nebyla pravda. Hluboko uvnitř nebyla Estelle doopravdy laskavá tím jsem si byla jistá. A chtěla jsem to dokázat.

Naopak Estelle tvrdila že si u Blocqa jednou všimla znamení maličkosti která prej dokazovala že má v sobě něco opravdu krásného úžasného dokonce vznešeného jenom je to v něm zahrabaný. To něco uvnitř Blocqa je zatím pouhým okem úplně neviditelný ale přesto to tam je živý a hlavně skutečný...

Scéna Oznámení Blocqovy nemoci 1

(V šatně, schůze všech zaměstnanců)

Blocq - kdo je to vlastně zákazník? přemejšleli jste o tom? zákazník je někdo přesně jako vy... když se chováte jako blbci k zákazníkovi je to jako byste se chovali jako blbci sami k sobě copak vy nejste taky zákazníci?

Alain - to jo

Blocq - vidíte!... všechno co po vás chci je abyste si představili sebe na místě zákazníka, to není tak složitý

a když má některej chuť s váma žertovat no tak budete žertovat...

Adeline - to je pro vás

Blocq - haló ano tady Blocq

...

ano moje výsledky!... dobře takže co způsobuje ty bolesti hlavy který mě tak serou?

...

ale tak už to řekněte nemám času na rozdávání... mám radu... a pak mi pošlete předpis...

...

takže je to jako vážný nebo co????

...

(pauza)

...

(zdrčeně) ano jsem tady... (úplně grogy) ano chápu! zvládnou to...

(Zavěsí. Pauza. Ticho)

Právě mi řekli že chcípnu... (pauza)

Chi - to je teda vtip bravo

Estelle (když se všichni obrátí na asijského skladníka, překládá) - myslím že řekl to je teda vtip bravo

(Blocq pláče)

Estelle - promiňte pane Blocqu ale umírám hladý jsem na nohou od pěti hodin

(pauza)

Nathalie - ta porada o žertování už končí?

TMA

Scéna Oznámení Blocqovy nemoci 2

Estelle - můžu s vámi mluvit?

Blocq - ale kurva myslíte si že teď je ta pravá chvíle mě otravovat svejma hovadinama vy jedna... nechte mě dejchat... dejte mi svátek!

TMA

Nejdřív nikdo nechápal co se doopravdy stalo. A pak jsme hodně rychle zpanikařili. Jakmile jsme strávili informaci že Blocq to má spočítaný... začali jsme se ptát co s náma bude.

Kladli jsme si stovky otázek. Pozorovali jsme Blocqa když se stavil v obchodě. Slyšeli jsme ho ječet do telefonu. Hlavně když mluvil s rodinou s dětma který nesnášel víc než cokoli jinýho na celým světě... a stejně to platilo naopak.

Scéna Přepsání majetku

Blocq a jeho zaměstnanci, schůze, přepsání jeho podniků

Blocq - ...máte obavy kvůli tomu co s váma bude... a máte proč... pokud jde o mě je všechno nalajnované... Všecko co mě pronásledovalo, všechny mý sny jsou teď hodně hluboko pohřbený... na dně jámy... a já se k nim za pár tejdnu připojím... (pauza, přemáhá dojetí) Myslím... A nejspíš vás překvapím... (chvilka napětí) myslím, že mě pořádně neznáte... myslím že ve skutečnosti nemáte ponětí co jsem zač! Myslím že jsem nepromarnil život... na druhou stranu jsem si jist že jiní promarnili příležitost poznat mě... Já dneska kolem sebe necejtím žádné vděk za všechno co jsem vykonal... nic... nula... a skoro bych z toho brečel... tolik hořkosti mám v sobě... Protože říkám vám není smutný pojít, nesnesitelné je ten naprostej nedostatek vděku kterež kolem sebe cejtím...

Kdybch tak měl čas... rád bych řekl všechno co mám na srdci, to bych rád ano, třeba v nějaký knize, jako všichni ty magoři co se ukazují v telce... říct všechno co mám na srdci... No nic... čas nás tlačí (pauza) bavme se o vás a vaší budoucnosti...

To co držím v ruce, tady, je smlouva... a tu smlouvu půjdeme zítra podepsat k notáři. Nevím jestli některý z vás už měli někdy v životě co do činění s notářem: jistěže ne! Existuje kopie týhle smlouvy na jméno každého z vás... stojí v ní... že VÁM postupuju... skoro kompletní svoje dědictví... Stojí v ní... že od zítřka se stanete dohromady spoluvlastníky tohoto obchodu... a taky dalších tří Blocqových podniků který jsem díky svojí pili vytvořil: jatka, cementárnu a luxusní bar.

Pokud takovou nabídku neodmítnete, od zítřka to vám oficiálně oznamuju nejsem majitelem těch podniků,

budou patřit vám, stanete se jejich majiteli - akcionáři, přesně stejným dílem...

(dlouhé ticho)

Blocq - máte nějaký otázky???

(ticho)

Blocq - nikdo nemá žádnou otázku?? jste dneska ráno zamrzli nebo co? před chvílí jsem vás slyšel drbat na chodbách ... teď z vás už nic nevypadne??

Alain - promiňte ale mně náh nedochází co jste to zrovna řekl

Chi - proč byste něco takového dělal, máte přece rodinu ne?

Blocq - no kurva to snad není pravda! jediná otázka a je egyptsky! Promiňte nám pane nevím už jak se jmenujete pardon zapomněl jsem nevzal jsem si tlumočníka pro mezinárodní konference

Estelle - pan Chi Duong mluví francouzsky pane Blocqu

Blocq - je mi fuk co říkal

Estelle - máte přece rodinu proč byste to dělal

Blocq - Ne nemám rodinu. Rodina nula. Kdybyste měli stejnou rodinu jako já udělali byste to samý... Jedinej způsob jak těm lidem zabránit aby šáhli na mý prachy a můj majetek... Jedinej způsob kterež jsem objevil... Že přijdu o všechno dokud jsem živej.

Poněvadž je jistý že umřu tak z vás budou bohatý svině místo mě tak je to... Kromě toho a možná je to z důvodů čistě sentimentálních ale mám zvláštní pouto k tomuhle obchodu to

je celý protože tady pro mě všechno před víc než třiceti lety začalo. Čili mám zvláštní pouto k jeho personálu. Jo trochu špatně se to vysvětluje já to dobře vím, když vezmu v potaz čím vším jste mě už v životě nasrali.

Adeline - to je velmi štědré z vaší strany takový nápad ale my nemáme schopnosti abychom tak významnému úkolu dostáli...

Blocq - no jó nák hejbnete prdelí a vono tu půjde... naučíte se, zapřemejšlíte. Vezmete si školení... když se vám bude chtít. Když se vám bude chtít trochu se někam posunout. Místo co abyste zůstali trčet v hokynářskejch bačkorách... Anebo když se vám nebude chtít tak zůstanete doma a je to... Nabídnou obchod k prodeji... A vy budete mít na hrbu nového majitele kterej vás bude srát ještě víc než já... Kterej vás zničí za tři tejdny... Dejme tomu že nebudete takový pitomci abyste odmítli neuvěřitelnou příležitost kterou vám nabízím. V tom případě vás požádám, abyste přemejšleli o jedny věci

Žádám vás abyste přemejšleli jak mi poděkovat!

Protože vlastně nemám v úmyslu o nic vás nežádat odměnou za to co vám tady dneska právě teď dávám... to by bylo v životě moc snadný... co nemyslíte?

Takže...

Napadlo mě... že bysme do smlouvy co půjdete podepsat a co bude potvrzená notářem mohli zakotvit povinnost že byste mi každé rok věnovali jeden den svého času, jeden den jako vzpomínku na chlápka kterej na vás přepsal celej svůj majetek...

jako když se oslavuje život někoho kdo byl štedrej a kdo v životě udělal víc než že točil palcema mlejnek...

Ještě nevím jakou formu by to mělo přesně mít, budu o tom dneska odpoledne přemejšlet a připojím to do smlouvy kterou zejtra ráno podepíšete

Alain - máme něco dělat před kým?

Blocq - před lidma radši než před tučňákama

Estelle - v tom případě by bylo nejlepší napsat divadelní hru

Blocq - co to plácáte?

Estelle - viděla jsem jednu divadelní hru asi před deseti lety

o životě Ludvíka Svatého

Hrála se pět let za sebou každé léto, venku

vždycky tam byly stovky lidí

mohli bychom formou divadelní hry ukázat okamžiky z vašeho života které pokládáte za důležité

a každý rok bychom ji hráli, to by mohlo lidi zajímat... když ji budeme hrát dobře

Blocq - ale kdo by to dělal?

Estelle - no přece my všichni z obchodu! to by nebylo jako práce to by mohla být dokonce zábava... Vypustili bychom páru... bylo by to ochotnické představení, ale kdyby se udělalo pořádně mohlo by být zajímavé...

TMA

DĚJSTVÍ II

Scéna Podpis u notáře

V životě jsem něco takovýho nezažila. Trochu jako při dopravní nehodě kdy se vám ve zlomku vteřiny převrátí život vzhůru nohama. Pod váma se rozevře propast. Pak už nic nebude jako dřív. Přejdete z dřívějšího stavu do nového, ale tenhle stav je velká neznámá. Černá díra. Smrt nebo spíš ještě něco jiného, život ale možná jinej život než kterej jste znali.

Estelle která lidi nasírala divadlem a pak taky několika svejma znalostma astronomie mluvila na to si pamatuju o jednom vědeckým zákoně.

Byl o hvězdě která vybuchne zhroucením do svého jádra a která uvolní plyny nahromaděný během své existence. Ten výbuch a ta smrt spustí převratný změny na druhém konci vesmíru a způsobí vznik spousty nových hvězd.

V té době jsem upřímně řečeno žádnou spojitost neviděla... a tak jsem byla na Estelle naštvaná ještě víc. Nebyla jsem sama.

Scéna První schůzka zaměstnanců

Pauza

Nathalie - Říkám vám já to podepsala, ale nemám ponětí co jsem podepsala... stát se majitelkou podniku to je pro mě stejný jako stát se majitelkou remorkéru nebo vrtulníku...

Alain - čtyři!

Nathalie - čtyř co?

Alain - majitelkou čtyř podniků!

Nathalie - čtyř podniků!! dyť já nemám ani prostředky na to abych se každý den najedla

Adeline - mně... mně je z toho strašně špatně

Jean-Pierre - někde jsme se nechali nachytat

Alain - co říkáš?

Jean-Pierre - v týhle věci jsme se nechali nachytat ...

Alain - ale kdo nás nachytl?!

Jean-Pierre - Blocq!

Alain - (klidně) nezačínej Jean-Pierre! Blocq už tady není tak se do něj přestaň trefovat!

Jean-Pierre - ty mi přestaň rozkazovat, nezačínej s tím zase, pořád jsem tvůj nadřízený ať se ti to líbí nebo ne. Takže své rozkazy si nech pro sebe. Vybij si to na Estelle jestli ti to pomůže, ty jediný můžeme všichni rozkazovat.

Alain - nebudeme se pošťuchovat jak malý děti to není možný... ty už nejsi můj nadřízený Jean-Pierre, ty jsi můj partner!

(hluboké mlčení)

Adeline - tak si říkám jestli jsme neudělali tu největší kravinu v celém životě

Alain - (nesměle) je to praštěný co se nám děje ale furt je to lepší než bejt nezaměstnaný?? já jsem v životě nebyl ničeho majitelem, takže já si to užívám pardon...

Stal jsem se ze dne na den spolumajitelem kapitálu o velikosti 50 miliónů franků...

To je sen... Ne?

Jean-Pierre - ten se vznáší někde v oblacích tenhle ten

Adeline - Zdědit obchod to by ještě šlo, pokusit se naučit ho řídit, ale stát se najednou šéfem tří firem do kterých jsem nikdy ani nevkočila to mi hlava nebere to přiznávám z toho se mi podlamují kolena

Alain - snad se nemusíme starat o provoz těch tří firem ne???

Adeline - kdo se tady vyzná v řízení podniku????

Alain - možná to není zas tak složitý, Blocq nebyl žádný génus sorry

Jean-Pierre - To je jedno! Von je jak Napoleon! nic ho nezastaví!

Chi - otevíráme za dvě hodiny, konec mluvení, do práce

Estelle - otevíráme za dvě hodiny, konec mluvení, do práce

(krátká pauza, proletí anděl)

Jean-Pierre - co mi připadá ještě ujetější je že ti dávají věci který patřily někomu kdo ještě ani není po smrti...

Tváříš se jak debil

Alain - Ty jseš depresák hele ty vždycky vidíš věci tím nejdepresivnějším způsobem

Jean-Pierre - cos to řekl?

Alain - řek jsem depresák

(pauza) když někdo brečí nad masem pro zákazníky celý dva roky to znamená že je depresivní Jean-Pierre, že by si měl zajít za doktorem!

Adeline - okamžitě přestaňte oba dva!

Alain - je mi tě líto

(pauza)

Adeline - V každém případě pro začátek bude zapotřebí najmout ředitele obchodu

Jean-Pierre - někoho kdo to bude řídit... Jako Blocq? Možná bysme to mohli prodiskutovat!?

Adeline - určitě to důkladně prodiskutujeme Jean-Pierre nemějte obavy

připravte se že budeme diskutovat dnem i nocí

Nathalie - já mám hrůzu ze schůzí na to vás upozorňuju

Adeline - promiň budeš si muset změnit vkus

...

dále

věc kterou musíme udělat

je zvolit si předsedu správní rady

který bude mít podpisové právo v bance a...

...

Alain - to máte dělat vy ne?

Adeline - já vyloučeno. Má o to někdo zájem?

Jean-Pierre - no tak já. Jestli to pomůže, rád tuhle službu odvedu...

Adeline - ok. Jean-Pierre. Někdo další?

Chi - já

(překvapení a neochota)

Adeline - výborně Chi!

... je to všechno...

Alain - já se chci taky nabídnout

Adeline - Alaine...

(vymění si navzájem několik ponurých pohledů)

Adeline - fajn začneme s panem Chi

kdo je pro pana Chi?

...

ehm no takže jeden hlas prima

Ted' Alain?

...

ehm šest hlasů...

ted' Jean-Pierre?

jeden hlas

...

a je to

takže Alain

myslím...

se stává prvním zvoleným předsedou správní rady dříve Blocqových podniků

...

Jean-Pierre - takhle to je jasné

Claudie - fajn takže se jde makat. Já vám říkám, do tohotohle mě netahejte. Jediný co chci je nepřijít o práci.

Adeline - kdy se sejdeme příště abychom probrali další věci
a rozhodli co dál?

Nathalie - upozorňuju vás že jestli jsem teď majitelka tak proto abych mohla bejt v práci kratší dobu a ne abych si přidávala další hodiny

Chi - to nepočítám že se musíme sejít kvůli tý kravině s divadelní hrou

Jean-Pierre - co říkal?

Estelle - to nepočítám že se musíme sejít kvůli tý kravině s divadelní hrou

Chi - v tu chvíli jsi propásla skvělou příležitost držet hubu Estelle!

Estelle - vlastně mi říká... v tu chvíli jsi propásla skvělou příležitost držet hubu Estelle...

Alain - tak to je jistý

Nathalie - poslouchej Estelle... že jsi vůbec něco takovýho navrhla... to ses do něj zamilovala nebo co??? Není to nějaký vtíp?

(Smích. Pauza.)

Jean-Pierre - Estelle je přece vdaná!

TMA

Scéna Estelle odchází ze schůze

Další dny jsme se po obchodě motali úplně ztracený a dezorientovaný.

Neměli jsme se čeho chytit

Estelle vypadala hodně rozrušeně

Bylo vidět že to co se nám stalo s ní mimořádně zamávalo

Na konci scény schůze přejde přes jeviště a vrací se k sobě domů

TMA

Scéna Sen o schůzi

účetní, hlavní řezník, Chi a druhý skladník, smích a hlasy kreslených postavíček

šílený smích, má to čím dál víc sexuální nádech, bláznivá orgie

V noci říkala že se jí zdají sny přímo inspirovaný naší situací

Zdalo se jí o našich schůzích

A o nás jejích spolupracovnících

Dost realistický sny

všední

Noc co noc znovu prožívala průběh celého dne

Co hůř: vzala si do hlavy že nám je bude vyprávět ale naštěstí jsme ji neposlouchali...

TMA

Scéna Setkání se sousedem z čističky odpadních vod 1

Jednou večer když se Estelle vracela domů potkala na chodbě činžáku muže souseda kterež byl předmětem mnoha dohadů ve čtvrti.

Ten muž žil přes den odloučen od světa ve svém bytě a vycházel jen v noci.

Povídalo se že pracuje v čističce odpadních vod.

Estelle - promiňte ráda bych se zeptala co to obnáší pracovat v takové čističce

Soused - cože?

Estelle - ráda bych pochopila jak přesně funguje taková čistička a k čemu nakonec slouží

Soused - ehm... je to dost jednoduché... shromažďujeme... velké množství znečištěné vody... například tu od vás která vychází z vašeho záchoda kanalizací přivedeme ji až k nám...

zpracujeme ji... speciální technikou... ve velkých nádržích v takových velmi zvláštních velkých nádobách... necháme ji propláchnout... a potom když je voda zase čistá pošleme vám ji zpátky potrubím až do kohoutku u vás v kuchyni

ta voda se vyčistí tak že ji můžete pít

jako pramenitou vodu...

Estelle - to je fantastické...

Soused - mohl bych vám o tom někdy povyprávět déle ale teď zrovna musím běžet

Estelle - samozřejmě

Soused - vy jste si ublížila?

Estelle - ach ehm ano praštila jsem o mraženou hovězí půlku kterou jsem přehlédla v práci ve své mrazírně

Soused - a tak?! to je podivné!

Estelle - copak?

Soused - řekla jste „ve své mrazírně“!

Estelle - skutečně? to bylo nevědomky, měla bych víc používat tohle (ukáže si na hlavu)... ale je pravda že se z ní stala tak trochu „moje“ mrazírna... vlastně je to legrační. Promiňte musím jít čeká mě manžel.

Soused - dobrou noc

Estelle - dobrou noc

(Soused odejde. Ona jde domů, on se vrátí v jejích stopách. Vidíme, jak poslouchá manžela, který křičí na Estelle.)

TMA

Scéna První návštěva Blocqa v nemocnici

O týden později jsme šli navštívit Blocqa do nemocnice

Připadalo nám normální tam zajít

Blocq byl po operaci mozku

Po operaci bez naděje na uzdravení

Jen aby se zmírnilo utrpení který musel zakoušet posledních pár týdnů svého života

Spal

Zůstali jsme tam dvě hodiny a on se vůbec neprobudil

Cestou zpátky jsme museli jet autobusem v přesně danou hodinu byla neděle

Zvedali jsme se k odchodu

Když tu najednou

Jsme s překvapením spatřili jednoho z těch mnoha Estelliných bratrů, toho co vybavila zásobama v obchodu, pracoval tady v tý nemocnici

V nemocniční lékárně

Chtěli jsme odejít

Když v tom se Blocq probudil

V ruce držel balíček dopisů který dostal předtím než propukla jeho choroba

Byly v něm pohlednice a taky dětský kresby

Blocq spustil předlouhej monolog

Říkal tady vidíte tohle je příčina všeho co se mi děje a mý choroby...

V těch dopisech byly napsaný věci jako strejdo pověz kdy vyplníš to oč jsme tě požádali? kdy nás poslechneš? když nás neposlechneš umřeš je ti to jasný?

... připadalo nám to šílený! ze zdvořilosti jsme předstírali že nás to zajímá ten příkaz vo kterým se psalo v dopise... zeptali jsme s ho...

co to je za příkaz?? odpověděl že neví!

ta věc byla absurdní!

bylo to jako žert nějakýho děcka ze čtvrti

nechtěli jsme aby nám ujel autobus ale Blocq nepřestával žvanit

Blocq si myslel že kdyby uhádl co je to za věc o kterou ho žádali / kterou mu přikazovali uposlechnout byl by zachráněnej uzdravil by se

Byla to jeho utkvělá představa od chvíle co mu oznámili že je nemocnej

Už jsme to nevydejchávali

Autobus nám ujel museli jsme se vrátit pěšky

Blocqovi se podařilo vyžrat nám i neděli

Scéna Opilý stůl

Ticho

(vedoucímu je hodně špatně, opilost)

Alain - Jak je ti Jean-Pierre?

(ticho)

Adeline - už deset minut nikdo nepromluvil

(pauza)

Chi - (rozčilený) ...

Estelle - říká něco o lahvích, prý jsme nezapsali co jsme si vzali ze skladu

Adeline - tak to je pravda...

(výbuch smíchu)

Chi - ...

Estelle - říká že to není správné

(výbuch smíchu)

Chi -

Estelle - říká že se to bude muset uhradit

Adeline - tak to je pravda

(slabší smích. Krátká pauza)

Nathalie - proč bych měla hradit něco co mi patří?

Bertrand - (s údivem) to je fakt co bysme měli hradit?

Adeline - ale no tak zaplatíme co jsme si dneska večer vzali, odepíše se to ze skladu to je normální

Nathalie - ale dyť je to naše! doma taky neplatím za to co si vyndám ze špajzu!

Alain - ale ty jseš úplně na šrot ty chudinko

Adeline - takže ty si jen tak bereš věci ze skladu od té doby co jsme majitelé?

Nathalie - samozřejmě dyť je to moje

Chi - ...

Estelle - že sis nepřivedla kamarády at' si taky poslouží dokud jsi tady!

Alain - vona je úplně blbá pěkně to uhradíš... a rychle radím ti!

Nathalie - nerozkazuj mi, nejseš můj šéf jseš můj partner

Jean-Pierre - (nesrozumitelně, ale očividně souhlasí s Nathaliinými názory, ale nikdo si ho nevšímá) ...

Chi - ...

Nathalie - co říkal?

Estelle - jseš zlodějka myslím, všimnul si že si volně bereš věci z obchodu a Bertrand taky

Nathalie - odvolej to slovo zlodějka já nejsem žádná zlodějka v životě jsem nikdy nic neukradla!

Adeline - promiň omlouvám se ale má pravdu to je jako krádež co ty děláš uvažuj

Nathalie - nikdy jsem nekradla odvolej to

Alain - ta je pitomá to snad není možný

Jean-Pierre - (snaží se bránit Nathalii)...

Alain - buď zticha ty ty, podívej v jakým jseš stavu během jediný schůze!

(ticho. Napětí)

Adeline - jestli si každý takhle denně poslouží míříme rovnou ke krachu to vám povídám a za šest měsíců jsme ve vězení pro dlužníky, příjmy obchodu už jdou dolů

Alain - fakticky! proč?

Adeline - nevím

(ticho)

Chi - ...

Estelle - měli bychom probrat ten divadelní příběh

Alain - ano

Adeline - rozhodně

(pauza)

Chi - ...

Estelle - ... říká že jestli se ta divadelní hra dá opravdu dohromady, rád by hrál pana Blocqa

Adeline - kdo?

Estelle - no on!

(krátká pauza. Všeobecný výbuch smíchu. Záchvat smíchu)

Adeline - měli bysme hlasovat

(smích)

Všichni - jo!!!

Adeline - kdo hlasuje pro návrh aby Chi hrál Blocqa? vážně

...

Budeme hlasovat. Kdo je pro?

(jediný Chi zvedne ruku. Znovu výbuch bláznivého veselí)

Adeline - kdo je proti

(všichni zvednou ruku kromě Estelle a Chi. Bláznivé veselí na maximum)

(po chvílce)

Adeline - (opět vážným tónem) Sorry pane Chi to je demokracie (zase výbuch smíchu)

Alain - teďka kdo hlasuje pro to, aby si Estelle vzala na starost divadelní příběh o životě toho kretěna Blocqa?

(všichni zvednou ruku kromě pana Chi)

Alain - prima takže Estelle vemeš si tu věc na starost zapřemejšlíš pak nám dáš vědět a uvidíme...

Estelle - mě to zajímá ale nevím jestli na to mám

Adeline - ten nápad jsi měla ty?

Estelle - ano

Adeline - no takže se o to postarej

(smích)

Nathalie - ty sis přece vzala od Blocqa ten sešit co v něm popisuje velký okamžiky svého života?

Estelle - ano

Nathalie - tak si ho nech u sebe!!!

(smích)

Nathalie - pěkně si ho nech u sebe hlavně nechceme číst co v něm je rozumíš?!

Alain - fajn Estelle vylič nám jak vidíš ty věci vohledně toho?

Estelle - ... nejtěžší myslím bude udělat si volný čas protože to bude vyžadovat spoustu práce. Vzpomínám si že na Ludvíka Svatého potřebovali tři měsíce a nakonec stejně nebyli pořádně hotovi...

(Claudie pustí hudbu, která překryje Estellina slova, vrací se a tančí)

Adeline - ach ne Claudie to bylo zajímavý co Estelle říkala

(Chi jde hudbu vypnout)

Estelle - Pokud jde o rozvrh musí být pravidelný jinak to nepůjde. A pak je třeba mít někoho kdo to povede... jinak se do toho nikdo nebude chtít pořádně obout to vás upozorňuju...

(Claudie znovu pustí hudbu. Vráťí se. Tančí.)

TMA

Scéna Návštěva jatek

Alain - kolik je vás tu zaměstnanců?

Ředitel - je nás tu 52 stálých úvazků plus dvacítká brigádníků

Alain - šlape to dobře?

Zaměstnanec jatek - to nám řekněte vy

Alain - co?

Zaměstnanec jatek - jestli to tu bude šlapat dál anebo jestli s náma máte jiný plány...

Alain - nemusíte se strachovat, nikoho propouštět nebudeme, nebudeme svinsky zacházet s dělníky jako jsme my, to není náš cíl

Zaměstnanec jatek - to říkáte teď! ale když na to přijde tak si to důkladně rozmyslíte... už máte připravený plán

Alain - co tím chcete říct?

Zaměstnanec jatek - vy mi dobře rozumíte!!!

Ředitel - v každém případě pokud jde o nejbližší budoucnost je třeba velmi brzo udělat úpravy kvůli novým normám... za časů pana Blocqa se to pořád odsouvalo

Alain - to znamená co?

Ředitel - je třeba reinvestovat 4 až 5 milionů franků aby provozní linky odpovídaly bezpečnostním a hygienickým normám

Alain - 5 milionů franků? nových?

Ředitel - promiňte já už staré franky nepamatuji

(krátká pauza. Neklid)

Zaměstnanec jatek - v každém případě je nám jasný že s náma vyjebáte... když jde o úpravy v podniku je to vždycky stejný, vždycky se najde dobrá záminka

Alain (trochu vynervovaně) - tak ale tohle nejde! proč tohle říkáte?

všechno prostudujeme... ale zavazujeme se že nikoho nevyhodíme na ulici... já osobně se tady zavazuju

Jean-Pierre - já se taky zavazuju

(krátká pauza. Neklid)

Ředitel - zdědili jste i všechny ostatní Blocqovy podniky?

Jean-Pierre - jo vy jste první s kým se setkáváme

Alain - cementárnu a bar

Zaměstnanec jatek - bar pro kurvy!

Alain - prosím?

Zaměstnanec jatek - jo bar pro kurvy

Alain - nevěřím

Zaměstnanec jatek - znám ho byl jsem tam je to bar pro kurvy

Alain - tak dobře to nám teda nikdo neřek

Zaměstnanec jatek - tak to je gól! v každém případě si to tam běžte vomrknout a uvidíte...
Teď jste tam šéfové...

Alain - ano

Zaměstnanec jatek - ...šéfové baru pro kurvy

Alain - ale jak to?

TMA

Scéna První divadelní zkouška

Předváděčka: pobíhá, křičí, řve, rve to uši, je to nepříjemné, je to hysterické, pak se uklidní

Estelle - možná že konec je příliš dlouhý!

(pauza)

Nathalie - jsme tady všichni dost unavený

Estelle - ano já vím

Alain - to by člověk neřek

Adeline - nevím jestli ti to někdy úplně dochází

Estelle - myslím že ano

(ticho)

Estelle - chcete abych to znovu maličko vysvětlila??

Alain - sakra! ne! ...nic nechápeme! někdo něco pochopil z těch jejích výkladů před chvílí?
Sereš nás tady dvě hodiny a člověk nechápe vůbec nic z toho co tu kecáš sakra do prdele!

(Estelle si svlékne kabát a jde si sednout)

Nathalie - já upozorňuju že mám dítě nemůžu si zajistit na každé večer hlídání

Estelle - můžu zítra ráno otevřít obchod jestli to někomu pomůže

Adeline - (s údivem) ty máš tak jako tak zítra ráno otvírat jak bylo v plánu!

Estelle - fakt?

Alain - rozhodli jsme že pokaždý když se bude večer dělat to zasraný divadlo tak ty budeš na druhý den otvírat

Adeline - zapomnělas že jsme se o tom bavili?

Estelle - fakt? a proč?

Alain - chceš extra vysvětlení... kromě toho že jsme všichni kvůli tobě mrtvý únavou...

Estelle - ale neříkalo se že se najme někdo na ranní úklid?

Alain - myslíš že je ta pravá doba zabřednout ještě víc do těch finančních sraček?! chceš abysme vykrváceli co??

ty jseš teda vopravdu povznesená nad materiální problémy!? pokud jde vo umělecký folklorní píčoviny oukej ale pokud jde vo zbytek nashledanou!

ty jseš fakticky nebezpečná osoba v kolektivu!

někoho najmout! ted'! když je taková situace! něco ti řeknu začínáš nás opravdu parádně srát Estelle!

Adeline - (chladně) ... že jsme se dostali až sem je upřímně řečeno tvoje vina

Estelle - promiňte mi to

Claudie - at' sklapne!

Nathalie - trochu pozdě na omluvy!

Estelle - myslela jsem že to bude legrace dělat divadlo... můžete být někým jiným než v obyčejném životě... je to změna oproti práci

Alain - to snad není pravda!

Claudie - ty hele drž hubu nebo ti dám do držky na parkovišti až budu odcházet!
... je mi fuk že tvůj muž je polda...

(pauza. Estelle pláče)

Nathalie - ne tohle ne přestaň brečet!

(krátká pauza)

Nathalie - už mě nebaví se tě zastávat

Adeline - mě taky ne je určitá hranice a tu jsme překročili

(krátká pauza)

Alain - (tiše, chladný vztek) navíc ty si myslíš že se budu za někoho převlíkat kvůli divadlu? jsi upadla?!

Jean-Pierre - to je fakt, nikdo mě nedonutí něco takovýho na sebe vzít to tě upozorňuju!

Alain - a ty si tady hraješ na co hele?? já toho mám plný zuby padám pryč
jinak někoho profackuju!

Estelle - (nechápatě) měli jsme skončit v 11 hodin

Alain - co? měli jsme skončit v 11 hodin?! zůstaň tu do jedenácti jestli chceš! na tady máš klíče!

(hodí klíče na zem Estelle k nohám) říkám ti že padám pryč... a koukej zajistit ať je zejtra ráno obchod otevřený to tě upozorňuju... čekáme čtyři dodávky zboží

Estelle - (nechápatě) zařídím to

Alain - co říkala?

Adeline - ale jo zařídím to!

Alain - no hurá (odchází)

Adeline - tak já jdu taky

(na odchodu) už mě vůbec nebaví pořád se tě zastávat...

(Claudie se vrací, něco si zapoměla)

Estelle (Claudii) - nevíš kdy říkali že se uvidíme příště?

Claudie - hele vylož konečně karty na stůl

nejseš nic než zasraný falešný nevinátko!

kápní božskou co tím sleduješ to bude jednodušší!

(Claudie strčí do Estelle, ta upadne na záda)

TMA

Scéna - Setkání se sousedem z čističky odpadních vod 2

Stejný večer později

Estelle se vrací domů. Chodba činžovního domu

Bezpochyby se bojí že ji někdo zmlátí a nejvíc její manžel

Krátce se střetne s mužem z čističky odpadních vod

Vidíme jak muž z čističky poslouchá hádku s jejím tak milým manželem

Toho večera si Estelle začala zapisovat spoustu věcí do svého deníku

píše že zase potkala toho muže toho souseda

který říkal že pracuje v čističce

pak líčí hádku s manželem

a sen který zevrubně popisuje

zjevně přímo inspirovaný tím sousedem...

a jeho zaměstnáním

Scéna - Sen Estelle o čističce

Obrovská nádrž

Zvuk stroje jako drtící mlýn

Kypící a jiskřivá hmota

čarokrásné

Nádherný sen

Scéna Alain se vrací z baru / Omluvy Estelle

Alain - (velmi napružený, rozrušený) Seděl jsem tam dvě hodiny, byla tam divná atmosféra

když se objevil nějaký zákazník, servírky mu hned běžely něco pošeptat za mejma zádama... a chlápek zas vypadl

Nathalie (přichází) - o čem vyprávíš?

Alain - včera večer jsem si zajel vobhlídnout bar, náš bar, zajel jsem tam abych se seznámil s personálem

navíc je to přece jen víc než 50 kiláků autem...

Nathalie - no a?

Adeline - no a teda zřejmě to vypadá všelijak

Alain - no rozhodně to není běžnej bar

Bertrand - a co to je?

Alain - no je to bar jo... ale ne jenom

když jsem tam seděl bylo tam pět servírek na pět zákazníků
samí chlapi

nechám na vaší představivosti jak asi byly ty holky oblečený

... je evidentní že obvykle se tam spí

a někde šoustá

Nathalie - fakticky???

Bertrand - to je legální?

Alain - ale ne ty pitomče! to je naprosto nelegální!

dneska je totálně nelegální provozovat bordel

Adeline - připomínám že za to místo jsme odpovědní my
půjdeme do vězení, za kuplířství...

Alain - navíc pokud jde vo účetnictví... nemožný se k němu dostat, ptal jsem se vykládali mi báhorky...

Jean-Pierre - co budem dělat?

Alain - musíme tam zajít

jeden dva večery tejdne

abysme určili pravidla,

a potom neustále kontrolovat že se jima říděj

Adeline - kdo to bude dělat???

Alain - musí to bejt někdo kdo má trochu autoritu a tvrdý pěsti to je jasný

(Pauza)

Jean-Pierre - já se toho ujmu jestli to pomůže

(Pauza)

Alain - jseš si jistej Jean-Pierre??!!

Jean-Pierre - proč by ne?

Alain - dobře jdeme vod toho, já seženu Estelle aby nám znovu píchla v řeznictví, člověk by řek že tam ráno nikdo na nic nešáh, nevím jak tohle vůbec možný!

Bertrand - dneska ráno vykládala kamion s kosmetikou,

přišly tři dodávky zároveň ve stejnou dobu

a pak jsme jí požádali at' umyje sprchy...

Adeline (podívá se na hodinky) - Estelle bude touhle dobou v pekárně

Nathalie - a u kasy

Adeline - jo v pekárně a u kasy

Alain - dobrý vemu si ji stejně na pět minutek jinak to nejde, vrátím vám ji pozdějc

Nathalie - upozorňuju předem že odcházím v 18 hodin ona jde pak na moje místo

Adeline - a potom na zítřek jsem si ji zamluvila já na celý den...

(Vstoupí Estelle.)

Alain - jo Estelle

Estelle - V obchodě nikdo není. Chtěla bych se vám omluvit za to co se včera přihodilo v garážích... je to opravdu moje chyba všechno co se tam stalo... věděla jsem že jste velmi unavení, je normální že jste byli rozčilení... za to se člověk nemůže zlobit... někdy bych si nejradši nafackovala... jsem nesnesitelná když se do něčeho důkladně pustím... Pokud jde o divadelní hru moc ráda bych ji měla dál na starost jestli souhlasíte... takhle to všem trochu odlehčí... ale musím to chytit za jiný konec, já to dobře vím... Promiňte mi všichni opravdu

(pauza. Neklid)

Alain - to je dobrý to je dobrý

Adeline - to je od tebe hezký

Nathalie - jo je hezký že to říkáš

Jean-Pierre - jestli se teda omlouváš

Alain - já se taky omlouvám

asi jsem se nechal moc unýst

Nathalie - já se taky omlouvám

Adeline - já taky

Jean-Pierre - já se taky omlouvám

Bertrand - já taky

Chi - já taky

Claudie - já ne

Estelle - chápu to nevadí potřebuješ trošku času

Alain - no abychom byli konkrétní jak by se to teď jako vdehrávalo

ta věc s tou hrou podle tebe?

Estelle - je to vlastně úplně jednoduché... dnes v noci se mi všechno vyjasnilo... něco se mi zjevilo ve snu...

Alain - v čem?

Estelle - ve snu... viděla jsem něco jako obraz... viděla jsem věci... a přesně jsem pocítila co bychom mohli udělat

Alain (už trochu vyděšeně) - co jsi viděla?

Estelle - to se nevysvětluje snadno... prostě se mi zdálo že jsem s vámi na nějakém místě...

zdánlivě to nemělo s divadelní hrou nic společného ale přitom to byla přesně ta divadelní hra... celí jsme byli pokrytí bahnem, čistým bahnem, které bylo ale zároveň velmi špinavé...

byly to výkaly, přímo ten tuhý odpad který každodenně splachujeme na záchodě...

všichni jsme byli na jednom místě... jako obrovská nádoba nebo bazén

všichni jsme byli pokryti těmi lidskými výkaly které strašlivě zapáchaly

...ale místo aby nám to vadilo

cítili jsme se zázračně dobře...

bylo to jako něco co dává sílu a umožňuje dobře vidět co člověk obvykle nevidí... přesně to je důležité aby se nám podařilo udělat s naší divadelní hrou

Alain (ohromeně) - kurva tohle se zdá mně!!!

Nathalie - jseš blázen Estelle

Adeline - jaká je v tom souvislost?

Alain - takže ty zase začínáš to snad není pravda ?????!!!!!!

Bertrand - tohle je celý na hovno

Alain - to snad není pravda do prdele do prdele do prdele do píči!!!!

Adeline - promiň mám dojem že jsem v psychiatrické léčebně když tě poslouchám

Estelle - ještě jsem to nevysvětlila do konce, neřekla jsem vám kam to vyústí

Alain - hele hlavně už vo tom nechceme slyšet ani slovo Estelle, je nám u prdele co nám tady vykládáš, nechceme vědět kam to vyústí... hlavně buď zticha zavři už hubu...

sotva se vomluvíš hned se znovu pustíš do svejch psychopatickejch magořin

to snad není pravda ty jseš úplně ujetá

sotva nám řekneš že chceš mluvit konkrétně o tý divadelní hře vzápětí nám naservíruješ magořinu o sračkách co nesmrděj...

...

ty ses úplně vodstříhla vod reality ty chudinko??

víš ty vůbec co tady teď zrovna prožíváme?!!!

Estelle - vím

Alain - já ve svých snech vidím prázdněj obchod

vidím bankrot a nezaměstnanost

vidím sračky ale sračky co smrděj...

krávo bláznivá!!

já padám pryč

jinak jí asi dám vopravdu jednu do držky...

Nathalie - tohle je vážný co se s tebou děje Estelle...

TMA

Scéna Pracovní oděvy k vyprání

V šatně

Adeline - zítra si necháme uveřejnit ten inzerát

Nathalie - inzerát na co?

Adeline - že hledáme člověka ředitele tady v obchodě

Nathalie - aha to už se rozhodlo?

Adeline - jo jiný řešení neexistuje jinak se z toho nedostaneme,

ono to nevypadalo ale Blocq i když tady nebyl každý den tak uměl věci zařídit

(k Estelle) odcházíš?

Estelle - Ano za chvíli jdu mám hotovo

Adeline - mezi regálem s kořením a oddělením cereálií jsou po zemi vajíčka, tohle polož támhle a běž to uklidit

(Alain vchází s dopisem v ruce, ostatním s ním)

Adeline - Co se děje?

Alain - Jean-Pierre dostal doporučený dopis od exekutora

Jean-Pierre - Toho exekutora poslal Blocq kvůli té divadelní hře

Alain - Pokud nezačneme do tejdne znovu zkoušet celej tým dohromady všechno co jsme podepsali u notáře pozbude platnosti; starosti majitelů anebo starosti nezaměstnaných můžem si vybrat

Nathalie - Vy si umíte představit že bysme se do toho znova pustili s Estelle?

Alain - Napadá tě jiný řešení? chceš vo všechno přijít? chceš si vzít hodně dlouhou dovolenou? Teda kurva, do prdele, do prdele, do prdele, co to je za neskutečný hajzla ten chlap to snad není pravda!

Bertrand - Ani zhebnout nemůže!

Nathalie - támhle je Estelle

Alain - právě jsme dostali dopis od exekutora... Má v tom prsty Blocq. Jsme povinni se znovu pustit do zkoušení té debilní hry... nemáme na výběr... a pěkně všichni dohromady...

Estelle - opravdu?

Alain - jo už je to tak...

Jinak jednoduchý jak facka přijdeme o všechno jednoduchý jak facka...

možná bysme s tebou mohli zapřemejšlet nad něčím přijatelným, ...

Estelle - opravdu?

Alain - nejdůležitější je vrhnout se na to nejpozdějc v pondělí

... Jsme vážně v hodně kritický situaci

dáš do toho náky svoje nápady Estelle my do toho dáme svý... jeden každej tady se do toho zapojí já myslím

Všichni (lehce proti své vůli) - jo

Estelle - už jsem o tom přemýšlela ráda bych začala znovu zkoušet ale jedině pokud se do toho pořádně zakousneme... a pokud vyzkoušíme i to o čem jsem mluvila posledně...

Alain - počkej to je uzavřená kapitola ta záležitost se sračkama Estelle
to nepřichází v úvahu

Estelle - posledně jste mě to nenechali dokončit

Alain - dobře posloucháme tě no tak

Estelle - umělecké dílo umožňuje člověku uvidět něco co ve své každodennosti nevidí
když je to dobré dílo...

Právě to jsem tenkrát v noci viděla ve snu

Alain - a já já já já já já

Estelle - přesně to se stalo jednoho dne mému otci když sledoval televizi
zažil šok

úplně ho to rozvrátilo

plakal tři dny v kuse

potom už nikdy nebyl jako dřív

Alain - a je to tu zase už v tom zase lítáme

Jean-Pierre - a jaký teda potom byl?

Estelle - úplně se změnil oproti ostatním

...

my bychom nazkoušeli divadelní hru která až by ji uviděl tak by mu umožnila líp cítit věci
kolem sebe...

Jean-Pierre - tvůj otec?

Nathalie - ne Blocq!

Alain - a já já já Estelle

Nathalie - proč ho chceš změnit, dyť je nám konec konců u prdele

Bertrand - je nemocnej brzo umře

Nathalie - přestaň se pořád starat vo jiný. Estelle, postarej se taky trochu sama vo sebe!
(všichni se tváří zdrceně)

Alain - stojí to na vodě, nedrží to pohromadě a je to naprosto šílený to co chceš dělat
Estelle

a hlavně je to utopie vod začátku do konce...

Adeline - a ty se cítíš na to nás vést při zkoušení něčeho takového?

Alain - to by byl totální galimatyáš kdybysme udělali co říkáš

Bertrand - proč to neudělat jenom jako

Alain - poslouchej Estelle hele

uděláme úplný minimum,

uděláme zkrátka něco protože musíme a tečka...

nebudeme se pouštět do ničeho takhle absolutně nesourodýho... co nebudeš schopná zvládnout

bud' trochu rozumná

Estelle - v takovém případě říkám ne

Alain - kurva teda to snad není pravda

Estelle - já vám navrhuju abychom se sešli zítra večer ve 21 hodin v garážích. Ted' musím běžet, doma se stavil můj mladší bratr kterého jsem už dlouho neviděla... Ráda bych se s ním setkala

(odejde)

Adeline - Ona má Estelle ještě dalšího bráchu?

Nathalie - Estelle má fůru bráchů

Alain - kurva do prdele. Co to jako je tadle mánie furt měnit vostatní, to snad není možný!

Adeline - Estelle je prostě taková.

TMA

Scéna Mladší bratr Estelle terorizuje zaměstnance na zkušebně

Na druhý den když jsme dorazili na místo kde jsme se scházeli kvůli zkouškám na divadelní hru našli jsme dveře dokořán a Estelle nikde. Místo ní tam byl někdo koho jsme nikdy neviděli.

Nathalie - byl tu když jsem vešla... bylo otevřeno

Jean-Pierre - takže odted' nás bude šmírovat partička houmlesáků nebo co

Nathalie - bacha vypadá divně

Alain - zavoláme na vás poldy jestli nevypadnete...

Adeline - je to mladej kluk skoro dítě

Bertrand - no a co?

Alain - tak honem vysmahni vocad' slyšíš! šup... padej vocad' (dá mu ruku na rameno)

Bertrand - nesahej na něj, Alaine

Jean-Pierre - Alaine, má něco v kapse

Mladší bratr Estelle vstane, jako kdyby trpěl, nebo jako by se musel přemáhat, vytáhne revolver, výkřiky, vystřelí do vzduchu...

křičí, pořád jako by trpěl, jako by se musel držet, jako by musel vynakládat úsilí, aby se ovládl...

Mladší bratr Estelle - uááááá!

jestli se přestanu ovládat! tak do prdele uvidíte! nechtějte to vidět!

byl jsem klidnej než přišli tyhle kreténi!

uááááá!

lehnout na zem! rychle! všichni na zem!

asi nad sebou brzo ztratím kontrolu!

(ještě jednou vystřelí do vzduchu)

do prdele! to ne!

do prdele!

byl jsem v pohodě dokud nepřišli!

to snad není pravda!

na všechny čtyři!! ty taky, na všechny čtyři!!

(bere jednoho za límec) a ty si vylez na něj! rychle, lez na něj!

(jinému) ty taky vylez tam!

dělej koníčka! (všichni začnou pomalu chodit jako koně)

koně mě uklidňují! tempo!

já když jsem mezi koňma tak mě to uklidňuje!

dělejte koně! ty taky čuráku! (vezme zase někoho a nutí ho klusat jako na koni)

dělej koně! no tak!

no vidíte že to jde!

koně mě uklidňují! dělejte koně!

kurva!

teda vy jste sráči!

když mi o vás Estelle říkala pomyslel jsem si že musíte bejt pěkný sráči

Nathalie - vy znáte Estelle?

Mladší bratr Estelle - jsem její brácha ty blbá krávo... má devět bratrů, všichni stejně pošahaný jeden jako druhý

...

přišel jsem vám říct že Estelle dneska večer nepřijde

... necejtí se na to morálně

ta blbá kráva brečí...

tak jsem jí řek at' zůstane doma

...

dneska v noci

mi vykládala vo svejch malejch problémech...

prej máte co do činění s chlápem co se jmenuje Grok

pochytil jsem jen že ten chlápek zrovna chcípá v nemocnici

a předtím že si stáhnul kůži z prdele a dal vám ji jen tak jako dárek

ségře se z toho taky stahuje kůže na prdeli pač nechcete udělat voč vás ten chlápek žádá!

Chtěla jen abyste trochu spolupracovali

Takže hele

vodted'ka

tenhle problémeček mý ségry je taky můj...

kamkoli se hnete, budu tam taky, budu vás šmírovat, jako Big Brother,

budu mít voči všude, hlavně za rohem

i u vás v posteli, pod cejchama,

nebo na hajzlu...

...

jestli ještě někdy porušíte slovo který jste dali tomu chlápku, tomu Brocqovi

jestli budete vodmlouvat mý ségře třeba jen kvůli jediný malinký čárce v ňáký její posraný větě

jestli jí nenecháte dodělat tu její malou divadelní komédii...

tak vás pudu vosobně prásknout Blocqovi

a ten chlápek si veme zpátky všechny svý dárky co vám naservíroval

Ty dárky co z nich máte v noci promočený kat'ata

...

nevim jestli kapírujete správně co tím kurva drát myslím?!

...

uvidíme

...

budete po mně ted'kon vopakovat pár věcí... Abych si byl úplně jistej že vám to všechno doklaplo! Jdem na to

„miluju divadlo“

(opakují)

ne - všichni dohromady!

poslouvejte se vy bando debilů!

„miluju divadlo“

Všichni - „miluju divadlo“

Mladší bratr Estelle - „divadlo je důležitější než život“

Všichni - „divadlo je důležitější než život“

Mladší bratr Estelle - „vždycky budu poslouchat Estelle“

Všichni - „vždycky budu poslouchat Estelle“

Mladší bratr Estelle - „dodělám představení, i kdybych měl padnout vyčerpáním nebo umřít“

Všichni - „dodělám představení, i kdybych měl padnout vyčerpáním nebo umřít“

Mladší bratr Estelle - a ještě jednou celý znova: „miluju divadlo“

(začnou znovu od začátku, on odchází)

...

TMA

DĚJSTVÍ III

Potom to si pamatuju jsem zvracela. Celou noc... Ostatní nemohli přestat brečet. Hlavně mužský. A nejenom Jean-Pierre.

Nikdo z týmu nebyl připravenej zažít něco takovýho.

Těžko říct proč nikdo nešel na policii.

Těžko říct proč Estelle nepřišla...

Scéna Rozhovor o Estellině mladším bratrovi

Na zkušebně, sedí v kruhu, na lavicích

Estelle - Ráda bych se ještě jednou omluvila za to co se včera přihodilo s mým bratrem... Omlouvám se... jenomže víte já nad ním nemám žádnou kontrolu...

Nathalie - hele navíc nikdo ho tu neznal, tvý ostatní bráchy známe, ale jeho ne!

Estelle - já taky ne já ho vlastně taky dobře neznám; odešel od našich hodně brzo za podivných okolností...

Alain - aha?

Estelle - já už jsem byla vdaná

Alain - za jakých okolností?

(pauza)

Estelle - kvůli násilnostem

Adeline - násilnostem jakého druhu?

Estelle (tiše) - vražda

Alain - cože?

Nathalie - vražda

Alain - kolik mu bylo???

Estelle - šest let!

Alain - šest let????!!!!

Jean-Pierre - co proved??

Nathalie - zabil jiné dítě ve škole

Alain - v šesti letech? teda ale to ho neměli nikdy pustit na svobodu... takovej typ měl zůstat nadobro zavřenej

Estelle - Není možné držet ho celý život zavřeného, lidé přece musí dostávat druhou šanci

Alain - prima to stačí tenhle hovor

Nathalie - já už nikdy nechci zažít to co jsem zažila Estelle

myslela jsem že umřu

Adeline - je to strašný násilník Estelle!

je nemocný, nebezpečný, musíme ho ohlásit na policii...

Estelle - ano já vím

Chi - jestli ho udáme, nechci aby si vzal na mušku mojí rodinu... určitě se kamarádí se strašnou spoustou násilníků...

Estelle - jestli ho udáme, nechci aby si vzal na mušku mojí rodinu... určitě se kamarádí se strašnou spoustou násilníků...

Alain - co si o tom myslíš ty Estelle?

Estelle - jediné co vím je že je nezvladatelný

Alain (velmi znepokojeně) - to je moc moc moc znepokojivý, tohle jsme neměli zapotřebí...

(pauza)

Estelle - co kdybychom se přece jenom pustili trošku do práce???

(pauza, překvapení, vyvedení z míry)

TMA

Scéna Divadelní zkouška, nápověda Claudie, Chi

Stejné místo, stejné uspořádání

(na „jevišti“ Chi a Claudie v pracovním oděvu s vysavačem)

Estelle - (k panu Chi, jakoby vysvětluje, co chce, aby dělal) když lidé kolem něj trpí, on je nevidí... necítí to co lidé cítí... to proto se chová jak se chová k ostatním... Je slepý k tomu co se děje kolem něj... a necitlivý... kdyby takový nebyl jednal by jinak... to je jisté

(netrpělivost, vzdechy)

(Chi mluví ke Claudii, napodobuje Blocqa, text ze scény obtěžování v prvním dějství. Potom jde Chi ke Claudii a sevře ji, Claudie mu hrozí vysavačem)

Claudie - (šermuje před panem Chi násadou vysavače) „hej ty tam hod' se do klidu!“

Estelle - (očividně velmi zklamaná) musíš ho nechat řeklo se přece!!

Claudie - zajít až kam?

Adeline - musíš nechat na sebe sáhnout Claudie!

Alain - už to trvá hodinu!

Nathalie - nech ho na sebe šáhnout a hotovo!

Claudie - se mi nelíbí

Nathalie - nikomu se to nelíbí ale musíš to udělat Claudie protože Estelle tě vo to žádá

Estelle - nikomu se to nelíbí!

Adeline - ne nikomu se to nelíbí!

(pauza, netrpělivost, Estelle mlčí, vypadá ztraceně)

Jean-Pierre - (nesměle) jenom poznámečka, pořád to samý, fakt docela vadí že panu Chi není vůbec rozumět, není mu rozumět co říká, prostě to vadí

Estelle - ale ano je mu rozumět!!

Jean-Pierre - ty mu rozumíš ale vobyčejnej divák ten teda určitě ne

to přece vadí když není rozumět co říká Blocq nebo ne?

Alain - (už to nesnese) zároveň ale Jean-Pierre možná to není tolik na závadu ve fázi do který jsme se zatím dopracovali

(pauza)

Alain - není jednoduchý co po nás chceš Estelle

Nathalie - mohli bysme pro dnešek skončit?

Estelle - ne budeme zkoušet celou dobu na které jsme se dohodli...

(Estelle vytáhne z kapsy papír)

Estelle - chtěla jsem říct pár věcí ohledně toho co tu děláme

navrhuju abychom se od zítřka scházeli každý večer

Všichni - co?? aha?????

Estelle - kromě úterý a neděle... kvůli dětem

takže rozvrh bude od 21 do 23 hodin 30 minut

nikdo nesmí chybět jen v případě nemoci

kdo přijde pozdě bude mít za povinnost po skončení uklidit zkušebnu...

a konečně a hlavně, během celé zkoušky každý večer tady bude zakázáno mluvit o problémech s obchodem

Tak...

Dobrá teď můžeme skončit

Zítřka nashle, já jdu... protože... dobrou noc (odejde)

Všichni - dobrou noc

TMA

Scéna - Bratr vyhrožuje panu Chi po zkoušce

Východ ze sálu

Později vidíme, jak lidé odcházejí ze sálu, jeden po druhém, bratr se schovává v tmavém koutě, každý nadskočí leknutím... když ho míjí Chi, bratr ho gestem přivolá, Chi se pohybem ruky otáže „já?“, bratr přikývne, Chi se přiblíží, ostatní sledují zpovzdálí

Mladší bratr Estelle - ty hele nejspíš by bylo fajn kdybys trochu zabral když votevřeš chleběárnu ne!? tý tvý hatmatilce není vůbec rozumět! to je guatemalsky? to vadí né na divadle nemyslíš?!

Chi - ...já mluvím normálně francouzsky

Mladší bratr Estelle - no jasan...! jenomže ne...! já nerozumím ani slovo...! takže se to naučíš jako všichni oukej??? pudeš na náký kurzy francouzský výslovnosti... pěkně do sluchátek v noci když ležíš vedle své ženy... oukej???

Chi - no tak dobře

Mladší bratr Estelle - už ti to nebudu muset vopakovat oukej?

Chi - oukej

(Mladší bratr Estelle mu pokyne, že může jít. Chi se připojí k ostatním)

TMA

Další dny jsme museli čelit dalším potížím, každej byl u konce svých sil, normální práce přes den v obchodě, večer schůze, řízení našich podniků a zkoušky s Estelle prakticky do noci... nedalo se to vydržet...

Navíc Jean-Pierre se už týden neukázal v práci... od chvíle co jsme mu svěřili úkol aby dohlídl na pochybný rejdy personálu v našem baru, baru kterej byl otevřenej zásadně v noci, jsme ho už neviděli...

Scéna Schůze u kulatého stolu

O několik dní později

V kanceláři obchodu, schůze zaměstnanců

Kulatý stůl, zaměstnanci kolem něj

Jakoby šlo opravdu do tuhého

Je vidět určitý stupeň profesionalizace

Nathalie - můžeme začít?

Bertrand - bude chybět Jean-Pierre

Alain - pochopitelně

Adeline - ...co si počneme s Jean-Pierrem?

Alain (pevně) - poslyš o tom se teď nebavíme prosím tě

Bertrand - dneska přišel!

Alain - na dvě hodiny... v jakým stavu! řek jsem mu ať se vrátí domů... Jean-Pierra jsme ztratili říkám vám...

(pauza)

Adeline - upozorňuju vás že toho mám po krk... všechno se proti nám spiklo je to fakt těžký... jsem na pokraji zhroucení fakt... nemáme na to

Alain - jsme vyčerpaný

Estelle (přichází) - Dobrý večer

(posadí se)

Všichni (zdrženlivě) - Dobrý večer

Nathalie - ale proč už vlastně obchod nefunguje...?

předtím fungoval!

Alain - počkej musíme nejdřív probrat jatka než bude řeč o obchodu

Bertrand - co se děje na jatkách?

Alain - je tam velikej problém

Nathalie - to není možný! to je totálně ujetý všechny tyhle podniky, to nedává smysl, člověk se v tom vůbec nevyzná... Rozpadá se to jak domeček z karet, supermarket, jatka, cementárna

Alain - takže ty jseš teďka velká manažerka co do všeho vidí jo?

Nathalie - ne ale nejsem blbá to je všechno, a navíc každej říká že se to rozpadá, překvapuje tě že přemejšlím?

Bertrand - Jean-Pierre měl recht jsou to prohníly dárky všechny tyhle podniky

Alain (podrážděně) - to pardon všechno není prohníly

cementárna je například bezvadnej byznys tam všechno šlape jak má

Ostatně vypadá to že brzy dostaneme dividendy

ale dobře před tím se musíme pobavit o jatkách...

problém s jatkama je ten že je zapotřebí investovat 5 milionů franků aby se všechny provozní linky uvedly do souladu s hygienickými normami a to dřív než uplyne rok, to jsou prostě nová nařízení... prostudovali jsme celý projekt s Adeline a naším účetním specialistou

...a účetní specialista říká že se do toho nemáme pouštět

Bertrand - aha?

Alain - ne, nemáme investovat 5 milionů franků, podle účetního specialisty

cena masa klesá na světovém trhu už dva roky

a jen tak se to nezastaví podle něj...

Nathalie - Co cena masa??

Alain - Jo cena masa

Nathalie - jak to souvisí?

Alain - jak souvisí průmyslová jatka s cenou masa?? no zamysli se!

protože ty se očividně umíš zamyslet!

takže to je ten problém podle účetního specialisty: na investici by bylo zapotřebí vypůjčit si pět milionů, ale protože jatka jsou už v červených číslech, tak na vypůjčení pěti milionů bychom museli dát do zástavy naše nejzajímavější nemovitosti, to znamená objekt ve kterém je tenhle obchod... a především pozemky cementárny, který podle všeho získaly výrazně na hodnotě během posledních let...

Nathalie - teď nám vykládá něco o pozemcích!

Alain - ale jestli těch pět milionů přesto investujeme, tak protože jatka padnou na držku do dvou let což je dost pravděpodobný...

fakticky riskujeme že skončíme švorc jako úplný idioti...

Poněvadž jatka budou ve ztrátě, poněvadž je budeme muset kvůli katastrofální situaci zavřít na každé pád

a poněvadž prošustrujeme zbytek našeho dědictví kterej byl úplně zdravěj a potenciálně výnosnej...

Nathalie - takže?

Alain - takže co?

Nathalie - co máme udělat?

Alain - specialista řek že je máme zavřít

Nathalie - zavřít co?

Alain - jatka!

... podle specialisty čím dýl budem čekat tím víc ztratíme peněz a tím víc budeme riskovat že nakazíme ostatní podniky...

Bertrand - zavřít jatka?

Alain - jo

Bertrand - ...a personál?

Nathalie - ty jatka nemaj žádný zaměstnance?

Alain - ale jo

Bertrand - co s těma lidma bude? dělá tam můj švagr

Alain - to si myslí účetní specialista, to ne já, neřek jsem že to já

Nathalie - teda ale slyšel jsi co jsi právě řekl Alain?

Adeline - Alain říká jenom co mu řekl účetní specialista

Nathalie (k Adeline) - a ty si myslíš to co von?

Adeline - co tím chceš říct?

Nathalie - že se chystáš ty lidi zlikvidovat! lidi jako ty nebo já který už nenajdou práci!...

Adeline - odvolej to ale okamžitě! To je hnusný cos řekla, já byla vždycky na straně lidí jako ty nebo já... prostě jen říkáme co nám řekl účetní specialista... to jsme neřekli my!...

Alain - tady vážně došlo k nedorozumění, my tady s Adeline neříkáme svůj názor, říkáme názor člověka kterýho platíme aby nám říkal názory na věci kterejm jen obtížně rozumíme

Nathalie - no tak stačí říct že na toho chlapa serem!

Alain - hele podívej

Nathalie - já to nechápu! tebe nechápu! ty souhlasíš abysme to tam zavřeli a vyhodili ty lidi na ulici?

Alain - to jsem neřek!!!!!!

vy jste takový kreténi

Bertrand - Jean-Pierre měl fakticky pravdu, vy se asi voba měníte...

Adeline (šokovaně) - Cože? já že se měním? odvolej to!

Bertrand - už jste se dokonce před nákou dobou změnili to je vidět! a Jean-Pierre si toho všimnul jako první!

Nathalie - to je fakt pro jednou má pravdu! změnili jste se to teda pardon! měníte se dokonce už jistěj čas! jste jiný!

Adeline - ale v čem???

Alain (naprosto šokován) - Kurva ale todle není pravda co tady slyším. Přece ten Alain kterýho jsi znala před pěti lety je pořád tady! ten samej hele!!! ty vole!!!!

Já toho mám po krk nechat se urážet!!! Já se na to na všechno vykašlu to vám přísahám! prásknu do bot!!!! A vy se z těch sraček budete muset vyhrabat sami jako velký kluci a holky!

(pauza)

Adeline - promiňte ale teď se musíme bavit o současnosti, o současnosti...

Už měsíc kvůli poklesu tržeb v obchodě (sesype se)

zatínáme sekeru do našeho bankovního účtu...

jsme dvě stě tisíc franků v mínusu!

Alain - jestli si tu ještě někdo chce hrát na chytráka jsme jedno ucho

Adeline - vymysleli jsme s Alainem plán o třech bodech, jediné co nás může zachránit:

za prvé, nesmíme už zavírat mezi 13. a 15. hodinou

za druhé, musíme mít otevřeno až do 21 hodin aspoň dva večery v týdnu

a především za třetí, musíme mít otevřeno v neděli, až do 13 hodin

Bertrand - cože dělat víc hodin!?

pracovat víc!?

Alain - jo aby mohlo přijít víc zákazníků a my jsme hodně rychle zvýšili obrát!

(ticho. Všichni vypadají zdrceně)

Nathalie - odmítám (pláče). Já už nemůžu, já jsem na dně, mám toho po krk

Alain - čili v tom případě jsme v prdeli jsme mrtvý, takhle je všechno vyřízený

Bertrand - Jean-Pierre měl pravdu vy se nás prostě snažíte vykořisťovat

Adeline - kdo jako my?

Bertrand - vy dva!

Alain - nikdo tě nevykořisťuje ty jseš tu šéf kreténe v týdle věci nejde jenom vo mě a přestaň mluvit za Jean-Pierra ten tady není mluv za sebe

Bertrand - říkáš že já jsem tady šéf? a nejseš to ty kdo se tady pokouší přinutit mě makat víc abys vydělal prachy za mejma zádama??

Alain - ale ty prachy jsou taky tvoje prachy a zrovna ted' vo ně přicházíme!!

Chi - jsou to taky tvoje prachy pitomče!

Estelle - jsou to taky tvoje prachy pitomče!

Alain - když jseš tady šéf a přitom nechceš prodloužit otevírací dobu tak to jseš špatnej šéf!

Nathalie (vstává) - v každém případě já nikdy nebudu dělat víc hodin než dělám ted' nikdy!

Tím si můžete bejt jistý!

A jestli se na věci díváte takhle, budu chodit ještě míň než doted', budu dělat přesně jen zákonem stanovenou pracovní dobu, a prásknu vás jestli tady bude někdo dělat nezákonný přesčasy...

Už mě nebaví diskutovat já padám jdu domů

Dávejte si opravdu dobrej pozor...

(odejde)

Alain - ale ne ne ne , Nathalie. Ale ne ne ne ne ne ne ne...

Bertrand - já mám stejnej názor jako vona! já vám jen tak neskočím na špek! já vás taky napráskám jestli nás necháte dělat nezákonný přesčasy! a já vám garantuju že to udělám...

Chi - jseš pekněj cigoš!

Estelle - jseš pekněj cigoš!

Alain - ale ne ne ne!

(Zděšení. Krajiní malomyslnost)

Chi - Jsme doopravdy v prdeli... se všema těma kreténama...

Estelle - Jsme doopravdy v prdeli... se všema těma kreténama...

(pauza)

Alain - voni jsou úplně mimo realitu... jsou jako děti... existuje jediný řešení

takovejch lidem se musej vnutit věci silou!

jestli neprodloužíme otevírací dobu tohoto zkurvenýho obchodu tak jsme v hajzlu!!!

(pauza. Sklíčenost)

Chi - musí se na ně poslat Estellin bratr!!!!

Alain - co to povídá??

Estelle - musí se na ně poslat Estellin bratr ...

Alain - to nejde ty hlavo!!!

Adeline - je to psychopat

Alain - dyť je zmlátí

Chi - jsem si jistý že Nathalie nebo Bertrand si berou peníze z pokladny obchodu

Estelle - jsem si jistý že Nathalie nebo Bertrand si berou peníze z pokladny obchodu

Alain - aha?

(pauza)

Alain - co si o tom myslíš ty Estelle?

Estelle - o čem? (vyvedená z míry, s pláčem na krajíčku)

Alain - požádat tvýho bráchu... kurva co to povídám?

Estelle - Já už bych s ním nechtěla mít nic do činění... Je moc agresivní, neumí jednat jinak než pomocí násilí

Adeline (k Estelle) - možná by ses nad tím měla ještě maličko zamyslet Estelle

Estelle - ... nemám ráda způsob jakým jedná s lidmi, to vůbec není můj styl jak se na věci dívám já... je to můj bratr ale není to můj přítel... o nějakou službu přece žádáme přátele!

Alain - Estelle promiň že naléhám... ale všechny tyhle ohledy... víš... ty platí když všechno šlape jak má... ale když jde o to zachránit kůži celého týmu... kterej nikdy po nikom nic nežádal jenom aby mohl dál v klidu žít...

víš Estelle jestli obchod padne na hubu a s ním další podniky... Ta divadelní hra se sveze s tím, už nebude zapotřebí se s ní dál srát... protože tak jako tak nebude už nic... už vůbec nic... dokonce ani divadlo...

TMA

Scéna Mladší bratr Estelle jde pro Jean-Pierra do luxusního baru

Zákrok bratra

Kompromitování bratrem. Hledá Jean-Pierra v nočním baru

Mladší bratr Estelle (vystřelí pistolí do vzduchu) - Ty jseš Jean-Pierre?

(Jean-Pierre neodpoví, poděšeně se podívá. Bratr vezme Jean-Pierra za límec, hrubě ho zvedne a násilím vyveče ven)

Scéna Mladší bratr Estelle jde k Nathalie

Zvonek u Nathalie. Vidíme bratra jak na ni čeká na schodišti, následuje ji.

Během několika dnů Estellin bratr způsobem sobě vlastním v uvozovkách dokázal přivést Bertranda, Nathalie a Jean-Pierra k rozumu... Jean-Pierre se vrátil do práce hned následující den. Bertrand a Nathalie souhlasili s novou otevírací dobou... což bylo to je třeba uznat jediný zbývající logický řešení abysme se z toho nějak vyhrabali... Souhlasili proti své vůli ale přesto souhlasili...

TMA

Nedělní dopolední provoz měl skoro úspěch...

Díky Estellinu bratrovi jsme stabilizovali situaci v obchodě... radovali jsme se z toho... ale byli jsme z toho až nesví...

Scéna První zkouška se zvířaty

Výměnou za pomoc od jejího bratra jsme bez odmlouvání spolupracovali s Estelle na jejím nesrozumitelným divadelním představení

Bylo to prakticky každéj druhej večer

Estelle říkala že chce postupovat co nejrychlejc, aby se Blocq mohl podívat na výsledek toho co jsme udělali dřív než umře... vypadala že jí to fakt leží na srdci.

Vzhledem k únavě jsme už nad ničím nepřemejšleli. Dělali jsme co po nás chtěla a hotovo... jako roboti

Celý to jednoho dne skončí to jsme si říkali, abysme vydrželi...

(Vejde Estelle s kostýmy v ruce. Začne oblékat pana Chi který má masku zvířete)

Alain - Co je tohle Estelle?

Jean-Pierre - Adeline tu není? Zhlíd jsem ji.

Estelle - Převléká se

Alain - Převlíká se do čeho?

Estelle - vysvětlím vám to... vlastně musíme začít od nuly
začaly se mi v hlavě rýsovat velmi přesné obrysy toho co bychom měli dělat

Claudie - co se děje? co je tohle Estelle?

Alain - všechno co jsme doted' udělali nefunguje začíná se vod nuly

Estelle - opravdu se mi ulevilo že vidím věci tak zřetelně... protože předtím jsem je dokázala jen těžko správně vidět...

...

díky tomu jsem pochopila všechno co nefungovalo

ted' je mi to úplně jasné

jako velkofilm

bylo to tak krásné
dojalo mě to
plakala jsem nad tím
přisahám že už dlouho jsem takhle neplakala (směje se)

...

lidé už nebyli doopravdy lidmi
a přesto
tak nějak byli
z lidí se stala zvířata... a přitom zůstali lidmi

Alain - z lidí se stala co?

Estelle - zvířata a bylo to moc krásné
to když vidíte... už nad tím nepřemýšlíte... prostě pláčete

(vejde Adeline přestrojená od Estelle)

Jean-Pierre - tos viděla ve snu Estelle?

Estelle - ehm, ano

(zaváhání)

Estelle - svlékněte se!

Adeline - cože?

Estelle - svlékněte se!!

Alain - na začátku jsi nám vykládala o bahnu... tak do prdele dobře, ale nikdy jsi nás přece jenom nežádala abysme se přestrojili za kokoty...

tohle už je celý ponižující. Navíc je tolik důležitějších a vážnějších věcí kterejma bysme se ostatně měli zabývat. Já odmítám dělat zvíře.

(dlouhé ticho, stín bratra)

Estelle - odmítáš dělat zvíře?

(dlouhé ticho)

Estelle - Kdo je proti a nechce to dělat, ať prostě odejde!...

TMA

Scéna Zakrvácený Alain

V šatně ráno před otevřením

lidé přicházejí a právě se převlékají

Jean-Pierre - Co je Alaine? jseš v pohodě?

Claudie - Je celej od krve...

Jean-Pierre - Kde ses takhle zřídil?

Alain - Na jatkách. Zašel jsem tam na začátku směny abych si promluvil s chlapama.

Jean-Pierre - Kvůli čemu?

Alain - Kvůli tomu je to nutný.

Bertrand - co se děje?

Jean-Pierre - Alain se vrátil z jatek

má hubu vod krve

Claudie - musíme ho vzít do nemocnice

to vypadá vážně je to hluboký

Nathalie - Kvůli čemu jsi šel na jatka?

Alain - chtěl jsem si s nima zkusit promluvit

Nathalie - promluvit vo čem Alaine??

Alain - vo situaci... představ si ty vole!

Nathalie - kdo se tě vo to prosil?

Alain - nikdo se mě vo to neprosil! poslechl jsem svůj zdravý rozum!!

protože to je nutný to je celý!

Bertrand - cos jim řek???

Alain - hmmm řek jsem jim jak se věci mají to je celý... řek jsem jim že asi budeme nucený... nepochybně... velice brzo jatka uzavřít...

Jean-Pierre - tys jim šel tohle říct??

Alain - říkal jsem si že to pochopí když jim věci poctivě vyložím...

jako kdyby existovala jiná volba! myslel jsem že je možný se navzájem pochopit! byl jsem poctivej! řek jsem hele už nemůžeme dál držet tenhle podnik v chodu! jsme obyčejný pracanti jako vy už nemůže dál tyhle jatka provozovat...! protože budou prodělavat čím dál tím víc peněz... už teď prodělávají... ty úpravy nejsou k ničemu... je nutný to tady uzavřít než se ty ztráty začnou akumulovat!!! protože to ohrožuje i nás! potápíme se s váma! žádal jsem je vo pochopení prostě! at' si sebe představěj na našem místě! na to nemusej bejt kouzelníci!!

a to už jsem cejtil jak v nich roste nervozita... nechápal jsem proč jsou tak agresivní... když jsem byl přece poctivej...

ale dál jsem k nim mluvil otevřeně... řek jsem ten největší problém v týhle záležitosti a je mi to fakticky líto je že vám prakticky nebudeme moct vyplatit odstupný... je nám to fakticky líto, ale je to čistá pravda... protože na to prostě nemáme! anebo se znovu ocitneme ve sračkách i my tady v obchodě... takže určitě chápete že poctivě vzato nemáme na výběr... Vím že to pro vás nebude jednoduchý...

Jean-Pierre - a co ti teda odpověděli??

Alain - no snad vidíš co mi odpověděli!

změnili se ve zvířata... zmalovali mi držku to mi odpověděli... rozdávali mi rány pěstí... kopance...

jeden po mě mrsknul obrovskéj zrezivělej hák, naštěstí jsem se vyhnul a nabral jsem ho žeber... naštěstí ze správný strany... jinak bych teď byl mrtvej napíchněj na rožeň jako kuře... já už nevěřím diskuzím... ani porozumění...

Nathalie - nerozhodli jsme že to tam zavřem! to jsme všichni společně nerozhodli!

Alain - Nathalie řeknu ti novinu kterou jsem se dozvěděl... víš proč naše jatka jsou na tom tak špatně poslední dobou... no tak já ti povím... protože sto dvacet kilometrů vocad'

otevřely ještě jedny, jatka, před půl rokem, ohromný jatka, desetkrát větší než naše, kde porázej dvakrát levnějc... všichni zákazníci si jezděj porážet zvířata tam...

nikdy bysme nemohli bojovat s takovou konkurencí pokud jde o výrobní ceny...

Nathalie - proč jsi to neřek dřív??

Alain - ale no protože byste zase nechtěli nic slyšet... tak jsem se chopil iniciativy, no! že jsem nemoh v noci spát! (rozčílí se)

protože jsem nechtěl abysme museli prodat náš obchod abysme zaplatili dluhy těch zkurvenejch jatek chápeš to?

Nathalie - no já to dokážu pochopit! když se mi to vysvětlí já chápu!

ale todle co děláš není demokratický že jednáš na vlastní pěst! a není to poprvý!

Alain - neříkej věci na který nestačíš prosím tě Nathalie!

Bertrand - můj švagr kterej tam pracuje je hovado násilnická bestie nejdřív mlátí pak přemejšlí... Na každého jednou dopadnou sračky co si zaslouží...

nemáme jinou volbu než to tam zavřít to není naše chyba!

Alain - díky Bertrande!

... zatím jsme ale vážně v pasti (zhrouť se, pláče)

... žádají astronomický odstupný za propuštění žádají dvě stě tisíc franků

Jean-Pierre - dohromady?

Alain - každej!

vynásob sedumdesáti!

Jean-Pierre - svině!

Alain - pohrozili že v noci zajdou do obchodu

a všechno vyhoděj do vzduchu!

Jean-Pierre - aha?

Nathalie - zapálil jsi doutnák Alaine!

Alain - nenechaj to jen tak říkali!

prej budeme solit!

prej jsme kapitalisti!

Bertrand - kapitalisti?!

(Pauza)

Alain - hlavně ten jeden kápo! to von poštvává vostatní! jeho by bylo zapotřebí zpacifikovat úplně prvního! jinak jsme v háji! rozcupujou nás!

(Pauza)

Bertrand - tak to budem muset požádat Estellinýho bráchu. Co abysme ho požádali?

(Estelle s pláčem odběhne.)

Adeline - Estelle říkala že se svýho bráchy bojí!

Alain - Já myslím že bych věděl jak na něj a jak ho přesvědčit.

Adeline - Navíc když mu řekneš že by tím zachránil kůži nás všech tady.

Alain - jo a hlavně by zachránil to divadlo

TMA

Scéna Mladší bratr Estelle mlátí dotyčného zaměstnance jatek

Vidíme ho

Bez citu, agresivní, tvrdý, neústupný, není jiné řešení

Agresivně mlátí kápa z jatek... holí

Scéna - Překrásný Estellin sen se zvířaty

Přesně tou dobou Estelle velice podrobně vylíčila ve svém deníku svůj poslední sen, sen kterej se nám pokoušela převyprávět během naší poslední zkoušky...

vidíme

postavy napůl lidské napůl zvířecí

bílý medvěd

dudek s chocholkou

malá ovečka, koza v pracovním oděvu Estelle

je tam krotitel podobný Blocqovi

s jezdeckým bičíkem
zvířata běhají dokola manéže

krotitel začne zpívat

píseň Maxence

(slavná písnička z muzikálu Slečinky z Rochefortu - Hledal jsem ji všude...; pozn. překl.)

ovečka, koza k němu přistoupí a začne se o něj třít

krotitel ji pohladí...

TMA

Scéna Pokus o znázornění snu se zvířaty / znovuzískání jistoty

Vidíme pana Chi jako Blocqa oblečeného v kostýmu krotitele, který se přibližně podobá tomu ze sna

Zaměstnanci ve zvířecím

Běhají dokola. Zoufalé

Ovce, trapná oslice...

Písnička z malého magnetofonu. Děsné

Estelle zastaví hudbu, vypadá zničeně, nikdo ani nehlesne

Před několika dny se odehrála

Veliká změna s Estelle

Chřadla...

Vydržela hodiny bez jedinýho slůvka

Přesto jsme se nikdy tolik nezakousli do spolupráce s ní, jako bysme jí chtěli poděkovat za služby jejího bratra

Když byla Estelle v tomhle stavu neodvažovali jsme se vůbec nic...

Ani pohnout ani promluvit...

Přesto jsme znovu pocítili velikou úzkost

Před několika dny nám začal Blocq zase psát z nemocnice... a vyhrožovat nám Neměl už od nás žádný zprávy, a hlavně o tý hře...

Alain (velmi laskavě) - Estelle, promiň že otravuju

už víš kdy zajdeš za Blocqem do nemocnice??

Nathalie - říkalas mu že budeme hotovi už před týdnem...

Alain -... od té doby jsi mu nepodala žádnou zprávu... najednou zase začal s těma výhrůžkami Estelle! Jean-Pierre a Adeline dostávají dopisy dvakrát denně. Máme toho po krk žít pod neustálými hrozbami, to nemá konce

Nathalie - je třeba přijmout nějaký rozhodnutí řekla bych

(Estelle neodpovídá, naprosto zničená, vysílená)

Alain (podívá se na hodinky) - Estelle promiň omlouvám se

slibuju že to je výjimka, čekám telefonát,

je to moc důležitý... (k Estelle)

zaběhnu si ven do budky za minutku jsem zpátky...

ani se nebudu převlíkat...

Smím??

Estelle - ano běž!

Alain - děkuju

Estelle - tohle mu nemůžeme předvést!...

Adeline - co říkala?

Nathalie a Bertrand - tohle mu nemůžeme předvést!...

Jean-Pierre - no já nevím jak tohle souvisí s Blocqovým životem

ale nevěřil jsem že nám to nakonec půjde až takhle dobře!

(ostatní na něj zírají) ale je jistý že to nijak nesouvisí s Blocqovým životem!

(pauza. Alain se vrací)

Adeline - zase nějaký problém?

Alain - nabízíme vám ať prodáme pozemky pod cementárnou

Adeline - to je co zase?

Jean-Pierre - kdo?

Alain - nějaká skupina! nějaký chlápci!

...

všecko by srovnali se zemí

a místo toho by vystavěli obytný domy...

sbohem cementárno

Adeline - ale to nejde!!!

Alain - a nabízíme vám jistou částku...

Nathalie - jak to?

Jean-Pierre - nevypadáš dobře Alaine!

Alain - ne!... (ostatním) i kdybysme velice čistě zúčtovali s personálem, část z prodeje by nám zůstala,

specialista ji odhaduje na několik milionů pro každého z nás

(krátká pauza)

Alain - (k Estelle) omlouváme se Estelle!

Adeline - ale ani tak to přece neuděláme?!!!

Alain - no ne! (nesměle) jasně že ne

(pauza)

Bertrand - znáte lidi co pracují v cementárně??

Nathalie - ne

Adeline (zdá se novinou vyděšená a zlomená) - já toho mám vážně po krk

(pauza)

Nathalie - za kolik ti řekli že by to koupili

Alain - šest set mega... šest set milionů

franků!

jakmile bysme vyplatili zaměstnance, specialista říká že by nám zůstalo
mezi 20 a 30 milionů na osobu
čistýho po zdanění!

(pauza)

Adeline - mám toho po krk!

(pauza)

Alain (k Adeline) - já teda nechápu proč se na to díváš takhle

Adeline - viděl ses? viděl jsi svůj výraz? myslíš že se tváříš jako šťastnej člověk?

Jean-Pierre - to je fakt nemůžeme zavřít další firmu s lidma!!

Alain - jasně že ne!

(pauza)

Nathalie - vy byste dokázali něco takovýho vodmítnout????

(pauza)

Jean-Pierre - možná že přistoupit na to je lidský

Alain - to je fakt nemůžem si hrát na hrdiny pardon

Adeline - ty jo uvědomujete si vůbec co říkáte... a co to znamená...

už jsme zlikvidovali jeden podnik a teď zlikvidujeme i cementárnu?

Jean-Pierre - jo je to děsivý to je fakt!

Alain - je to trochu děsivý

(pauza)

Nathalie - Jenomže je to přece jen ohromná nabídka víš ty lidi z cementárny sami
nepochopěj že se toho vzdáváme!

Jean-Pierre - tak už to na světě chodí Adeline! takhle věci fungují my to těžko změníme
je to smutný ale je to tak!!

dalo by se říct že to jsou zákony který nelze vobejít! je to prostě tak!

Bertrand - je to silnější než malí jedinci

my jsme malí jedinci

to bysme mohli jít sami proti proudu

Nathalie - co by na to všechno řekl Blocq? to by mělo velkou váhu ne????

(pauza)

Jean-Pierre - Estelle jde přece zítra do nemocnice! tak s ním promluví!

to není za deset let! podle Blocqova ultimáta je to zítra!

Alain - Estelle?

Nathalie - Estelle?

Alain - Musíš si promluvit s Blocqem Estelle jinak už nemáme jinou možnost

TMA

Scéna Bratrův návrh

Estelle se vrací domů, chodba jejího domu. Je shrbená, bolí ji břicho, má křeče, skoro se dusí, sotva se drží na nohou.

Estelle - co tady děláš???

Bratr - čekal jsem na tebe, vypadá to že bys měla zase zajít do nemocnice za svým šéfem

Estelle - už to není můj šéf!

Bratr - vypadá to že se tam dost bojíš!

Estelle - jak jsi na to přišel?

Bratr - můžu ti pomoci Estelle!...

Estelle - co mi to vykládáš?

Bratr - ukážu ti jak můžeš mít pod kontrolou něčí mozek

v nemocnici maj všechno co je třeba, je to geniální!

vobrátil toho chlápka co ti nahání strach úplně naruby

z velkého kreténa

se stane velkej sympaták

za míň než jedno vodpoledne!

Estelle - už jsem ti řekla že o tom nechci slyšet

to jsou fetišácký šílenosti tohle

Bratr - chemie je přirozená Estelle

To co tělo vylučuje když je člověk zamilovanej to je absolutní chemie například!

jestli chceš

až za ním zejtra přijdeš bude někdo jinej

laskavej

skoro zamilovanej

stačí když budu mít přístup k jeho kapačce...

Estelle - zamilovaný? ty ses úplně pomát! je to nebezpečné co mi tu povídáš!

(pozvrací se do tašky)

Bratr - Estelle! jseš v pohodě? zamilovanej to byl je průměr!

Estelle (vztekle, hrozivě) - přestaň se konečně míchat do mých problémů! poslední co bych chtěla je teď poslouchat podobný šílenosti

vy jste opravdu všichni banda šílenců v týhle rodině

TMA

Scéna Estelle přestrojená za bratra se jde podívat za Blocqem do nemocnice

Díky nátlaku se teda na druhý den Estelle vypravila za Blocqem aby si s ním promluvila...

všichni jsme se tý návštěvy v nemocnici obávali

dokáže Estelle najít slova aby Blocqa uklidnila???

říkali jsme si že část našeho osudu a naší budoucnosti leží v jejích rukách

to ráno zatímco Estelle šla do nemocnice jsme si v šatně obchodu tu scénu představovali... jak Estelle vstupuje do Blocqova pokoje... A pokouší se najít slova aby ho uklidnila a vysvětlila mu situaci...

podaří se jí to?

(vstoupí mladší bratr Estelle s magnetofonem v ruce)

Blocq - co má tohle znamenat?????!!!!

(bratr tančí)

Blocq - kde se tu vzal? co to tady do prdele provádí?

(tančí)

Blocq - přestaň s tím brajglem! tady jseš ve špitále!

(tančí)

Blocq - von je úplnej debil to snad není možný!!!

(tančí)

Blocq - vysmahni vocad' do prdele tady nemáš co dělat! já jsem nemocnej copak to nevidíš?!

(tančí)

Blocq - tenhle špitál je pošahanej...

Mladší bratr Estelle - (neustále tančí) jak jde život ty čuráku?

Blocq - cože????

Mladší bratr Estelle - jak jde umírání ty kurví ksichte?

Blocq - ten kluk je úplně debilní!

Mladší bratr Estelle - dybys viděl svůj ksicht

Blocq - cože????

Mladší bratr Estelle - dybys viděl svůj ksicht tlustá buzno!

Blocq - jak to se mnou mluví ten člověk????!!!!!! já jsem v nemocnici!

Mladší bratr Estelle - člověk by řek tlustá kurva, uvelebená v křesle, čapku na hlavě! dybys viděl svůj ksicht ty svině

Blocq - to už přestává všechno????!!!!!! co to tady vykládá ten člověk?

Mladší bratr Estelle - cos čekal vole? něký pojebaný doktory?

Blocq - tak přestaň ty jeden opičáku!

Mladší bratr Estelle - fakt vypadáš jak čípek s tím turbanem na lebce...

a víš kam se strkaj čípky!

Blocq - drž už hubu votrapo!

Mladší bratr Estelle - drž ji sám páprdo! narvi si koule do řiti!

Blocq - neser se ty vole do mejch koulí!

Mladší bratr Estelle - medvědí parchante!

Blocq - nechám tě sežrat tvý vlastní koule!

Mladší bratr Estelle - nejdřív si upeč svého čuráka!

Blocq - nachčiju ti do ucha!

Mladší bratr Estelle - sežer svý hovno!

Blocq - sežer svůj vocas!

Mladší bratr Estelle - louže chcanků

Blocq - psí hovno

Mladší bratr Estelle - poseroutko!

Blocq - vylez si na strom

Mladší bratr Estelle - chlupe z prdele!

Blocq - čuráčí ksichte

Mladší bratr Estelle - honíš péro velbloudům

Blocq - vojebáváš zezadu psy

Zdravotní sestra - co se to tu děje, něco v nepořádku?

Mladší bratr Estelle - diskutujeme, máte s tím problém?

Zdravotní sestra - to nejde takhle si tu pouštět hudbu! víte vy vůbec kde jste?

Blocq - přesně to jsem mu říkal!

Mladší bratr Estelle - no tak fajn (vypne hudbu)

Zdravotní sestra - děkuji za ostatní! teď už bude všechno jak má být?

Blocq - proč by nemělo?

(odejde)

Blocq - v tomhle špitále jsou samí pitomci! (pauza, ostych) neznáme se?

Mladší bratr Estelle - myslím že ne, pane Groku?

Blocq - Blocqu!

Mladší bratr Estelle - Možná jste znal holku jménem Estelle vypadala jak farář v ženském vydání... vlasy a oblečení jak úplná husa

Blocq - jo a co má bejt?

Mladší bratr Estelle - má bráchu

Blocq - co je mi kurva do toho

Mladší bratr Estelle - to jsem já kreténe

Blocq - proč už za mnou nechodí... o tom divadle mě už nikdo neinformuje...

podepsali smlouvu pitomci! je v jejich zájmu dotáhnout do konce co jsme si domluvili!

Mladší bratr Estelle - ... ségra je nemocná moc pracuje nemohla přijít

Blocq - kdy to teda bude hotový?

Mladší bratr Estelle - prej maximálně za tejden... pošlou pro vás taxík... teď se musíte uklidnit, jasný?

(krátká pauza) taky mam náký novinky o vašich obchodních záležitostech

nejdřív na to prej všichni dost slušně nadávali

ale teď už jim to jde líp

brzy zrušej jatka

zaměstnancům rozbili držky

a taky zavřou cementárnu

aby mohli prodat pozemky

to naráz přinese každému zainteresovanému tři tisíce měsíčních platů...

...

vyhoděj těch 92 blbců z cementárny který pyskovali už když makali... takže to nebude taková změna že budou pyskovat i když už makat nebudou

(Blocq vypadá nepříjemně překvapený)

Blocq - je to pravda co říkáš?

Mladší bratr Estelle - jo vole

(krátká pauza)

Blocq - ... Něco ti povím! já myslím že je mi to vlastně fuk... jestli je pravda co mi říkáš... ať to klidně zlikviduju!!!...

...

mají recht že si vezmou ty prachy

Myslej na to jak se nažrat! dřív než se nažerou ostatní

celej svět to dělá stejně to jsou zákony který se nedaj obejít

každej... se chce nažrat... dycky to tak bylo

Mladší bratr Estelle - a nikdy se to nezmění!!

Blocq - Se štědrostí mi jdi do hajzlu! to je totální pokrytectví...

Hlavně se nikdy nesmíš slitovat nad ostatníma pač nikdy nikdo se neslituje nad tebou

Mladší bratr Estelle - je v tvém zájmu pořádně vyjebávat s vostatníma jinak s tebou místo toho vyjebou voni!

Blocq - no jistě!

Mladší bratr Estelle - mimochodem co děláte se svým životem zatímco čekáte na smrt???

Blocq - probírám se svejma myšlenkami!

Mladší bratr Estelle - něco takovýho fakt existuje?

Blocq - Dřív jsem to nikdy nedělal. Už se mi nechce poslouchat cizí kraviny. Jediná věc která mě vlastně zajímá než zdechnu je jít se podívat na tu divadelní hru... na tu hru kterou tam teď vyráběj...

jsem děsně napnutej že se uvidím... v tý hře než umřu

já vím jsou neschopný vo tom žádná bude to sračka

ale i tak... v něco doufám když se na to budu dívat... jsem určitě naivní...

... nemám žádný zprávy, fakticky doufám že se na mě nevyserou.

Co ty myslíš?

Mladší bratr Estelle - myslím že ne

Blocq (vytáhne balíček papírů) - vidíš?! to jsou dopisy který jsem dostával rok před tím než u mě propukla choroba

nevím kdo mi to poslal

píše se v nich že jestli neuposlechnu rozkaz kterej mi vopakovali už šestatřicetkrát, tak umřu...

Mladší bratr Estelle - jakej rozkaz?

Blocq - to se tam nepíše

prej už mi to řekli!! nechtěj se vopakovat

Mladší bratr Estelle - podle písma to jsou děti

dokonce tam jsou dětský kresbičky!

Blocq - no a?

Mladší bratr Estelle - jsou to děcka! je to vtip!

Blocq - jseš stejně blbej jako ostatní!

...

já jsem si jistej že kdybych přišel na to co mám udělat

kdybych přišel na to oč mě žádají

tak bych neumřel...

uzdravil bych se, zničehonic

...

když uvidím tu jejich divadelní hru, říkám si že na to přijdu

možná uvidím něco co nevidím... co neumím vidět

nebo pochopím něco o sobě co se mi nedaří vidět nebo co jsem časem vidět přestal...

(bratr ve skrytu pláče)

co je ti? co se děje?

Mladší bratr Estelle - nevím mám nějakou sračku ve voku nebo nevím

Blocq (nadzdvihne se) - chceš si sednout???

Mladší bratr Estelle - ne ne to je dobrý

Blocq - ale jo posad' se!

(bratr se posadí, protože nevypadá dobře, obtížně skrývá slzy)

Zdravotní sestra se vrací: co se tu děje?

Blocq - není mu dobře!

(pauza)

Mladší bratr Estelle - (vstává) ne ne musím jít, musím vypadnout

Blocq - jseš si jistej?

Mladší bratr Estelle - ehm jo jo tak ahoj no...

Blocq - ehm jo

Mladší bratr Estelle - čau páprdo (ubírá se k východu)

Blocq - ehm... čau

hele poslouvej

Mladší bratr Estelle - co?

Blocq - ehm...

můžeš se někdy zase stavit když budeš mít náladu?

Mladší bratr Estelle - ehm... fakt?

a proč jako vlastně?

Blocq - nevím...

Mladší bratr Estelle - no tak uvidíme no... (odejde)

(zdravotní sestra a Blocq chvíli zůstanou jen tak)

Zdravotní sestra - a jakpak se cítíte vy??? (prohlédne a prohmatá vak s infuzí)

TMA

Scéna Estelle v nemocnici potká svého druhého bratra

Bratr - proč brečíš Estelle šlo to špatně?

Estelle - co šlo špatně?

Bratr - ty dobře víš

jakej byl ten tvůj Blocq?

Estelle - co tím chceš říct? cos udělal?

Bratr - ... co je v tý tašce????

Estelle - cos udělal????

Bratr - ten tvůj Blocq se na tebe nedíval jinak než obvykle???

Estelle - cos udělal?

Bratr - jen jsem tomu Blocqovi pomoh aby byl maličko jinej než obvykle

aby tě viděl jinak

vidělas že to funguje?! možná se na mě teď přestaneš dívat jako na sráče!

a přitom tys byla stejná jako vždycky! takže von byl jinej! změnil se!

to je hustý ne?!

... (Estelle prchá pryč)

máš recht mně nemusíš děkovat!

TMA

Scéna Estelle se opět potkává se sousedem

Chodba u ní v domě

Večer se Estelle vrací domů

má svou tašku

jako rituál mívá muže z čističky odpadních vod

Vidíme jak muž z čističky odpadních vod poslouchá prudkou hádku mezi Estelle a jejím manželem

rány

Ten večer když se Estelle po návštěvě u Blocqa vrátila domů zase se jí zdál sen kterež velice pečlivě zaznamenala do svého deníku.

Estelle píše o svých hádkách s manželem který probíhaly prakticky denně.

Taky píše že po takových hádkách se jí zdálo ještě víc snů než obvykle.

Scéna Estellin sen o nafouklých hlavách

V nemocnici Blocq a ona

mají masky „nafouklých hlav“

vejde manžel a ostře je od sebe oddělí

Scéna Zmlácená Estelle, mluví s kolegy

Následující den, v obchodě

Po noci plný snů a nočních můr se Estelle na druhý den ukázala v obchodě. Ptali jsme se jak probíhalo setkání s Blocqem. Den předtím když odcházela z nemocnice za náma Estelle totiž nepřišla. V hlavě nám běžely úplný velkofilmy... Nakonec to ráno nás Estelle uklidnila. Blocq podle ní vzal všechno moc dobře... Nebylo už vůbec proč si dělat starosti...

Všimli jsme si že má modřiny na obličeji a na ruce, stejný modřiny jako obvykle....

Adeline - takhle se manžel nemá chovat ke své ženě Estelle

Nathalie - je to čím dál častější ne?... proč to dělá?

Estelle - nevím

Nathalie - proč si neřekneš bráčkovi

ať s ním hodí řeč

Adeline - Přesně to jsem jí tuhle říkala. Musíš si o tom promluvit s bratrem.

Nathalie - aha

Adeline - Ano. Tvůj bratr určitě najde řešení

Estelle - rozhodně ho nechci do téhle věci zasvěcovat... to se ho netýká, už jsem řekla
(vstoupí Chi)

Adeline - co se děje??

Chi - Estelle... pojd' se podívat... Asi to bude tvůj manžel... v mrazírně

Nathalie - Cože?

Estelle - říká pojd' se podívat Estelle asi to bude tvůj manžel, v mrazírně

TMA

Scéna Smrt Estellina manžela

Je objevena mrtvola manžela v mrazírně

jak se koupe v kaluži krve

DĚJSTVÍ IV

Scéna Policejní výslech

Inspektor 1 - takže vy jste nedávno řekla své přítelkyni asi bys měla říct svému manželovi aby toho nechal?

Adeline - ano

Inspektor 1 - říkala jste jí to často?

Adeline - ne to bylo poprvé

Inspektor 1 - poprvé?!

a to je všechno co jste jí řekla??

Adeline (zaváhá) - ano

Inspektor 1 - nic jiného?

Adeline (zaváhá) - ne

Inspektor 1 - a dneska toho chlapa najdou s kulkou v hlavě, přesně na místě kde jste nedávno vedly ten hovor??

Adeline - ano

Inspektor 1 - já nevím to vás to ani trochu netrklo jak se říká?

Adeline - nevím

Inspektor 1 - vy nevíte?

Adeline - ne

Inspektor 1 - v každém případě už ji teď manžel nebude dopalovat... co??

(vejde Estelle)

Inspektor 2 - mám tu malej problém s pánem

Inspektor 1 - jakého druhu?

Inspektor 2 - řekl bych že chce něco sdělit ale mluví cizím jazykem

„neurčitým“ řekl bych že je to čínština

Inspektor 1 - aha? jakým jazykem mluví ten pán? jestli máme zavolat tlumočníka

Estelle - mluví francouzsky je to pan Chi Duong

můžu vám tlumočit jestli chcete

Inspektor 1 - nerozumím

Estelle - čemu?

Inspektor 1 - říkáte že pán mluví francouzsky

a zároveň mi nabízíte tlumočení

(Estelle se rozpláče)

Inspektor 1 - co se děje madam?

... máte to v hlavě trochu komplikované řekl bych

kladu si otázku jestli byste nám nechtěla povědět pár věcí

TMA

Scéna Rozhovor po odjezdu policie

Všichni zaměstnanci

Estelle je velmi, velmi rozrušená, pláče

obchod má zavřeno

všichni v šoku

jsou na stejném místě jako v předchozí scéně

Nejdřív ticho

Všichni vysílení

Estelle bez ustání pláče

Adeline - to já řekla Estelle ať si promluví s bratrem o svém manželovi (rozpláče se)

... ale stejně jí to říkali Bertrand a Alain ještě přede mnou...

Bertrand - já si nepamatuju že bych to řekl!

(Pauza)

Estelle - Já jsem bratra o nic nežádala. Říkala jsem vám to.

Nathalie - musí se zjistit jestli to udělal tvůj brácha Estelle!!!

Estelle - říkám vám že ne... můj bratr není schopen někoho zabít

Alain - mluvil někdo o jejím bratrovi před chvílí s policií?

Všichni - ne

Nathalie - mně je strašně špatně

Jean-Pierre - to není normální neřict vo něm policii

když přitom víme moc dobře... co se mohlo stát

Nathalie - Estelle musíš požádat bráchu aby vzal poldům!

Alain - asi bysme se měli nejdřív zamyslet... jestli bude zpívat na policii budeme mít problémy, namočí nás

bude jim vyprávět hromadu věcí...

pěkně jsme se s ním ušpinili

Nathalie - nemůžeme to takhle nechat...

když člověk pomyslí že to je von... musíme ho jít udat

Bertrand - stali se z nás komplicové vraha

Estelle - ale ne

Jean-Pierre - zašli jsme příliš daleko

změnili jsme se to je fakt

Adeline - jsme jako zvířata

Nathalie - stali se z nás násilníci... jsme úplně jiný

Adeline - jako divoký zvířata

Bertrand - co uděláme s těma pozemkama pod cementárnou? prodáme je nakonec nebo ne?

Alain - ale to s tím nesouvisí

já se toho nechci zříct toho se člověk nemůže zříct!

nechci si nechat ujít takovou šanci

pokud jde vo mě je to jediná naděje v životě jak získat nějaký bohatství

pro mě a mou rodinu

(Pauza)

odmítnout by byla oběť

to všechno pro lidi z cementárny který ani neznáme

(Pauza)

jestli se obětujem pro ostatní budeme za blbce protože ostatní se nikdy neobětují pro nás

Adeline - ta smrt teď všechno ještě víc pošpinila... je snadné odmítnout jestli chceme

Bertrand - jak to provedeme?

Adeline - nesmíme myslet na to že nic nevyděláme

musíme myslet na ty lidi které bysme vyhnali na ulici

musíme si trochu představit sebe na jejich místě

Nathalie - Estelle, požádala jsi bráchu aby ti zabil manžela???

Adeline - Estelle půjdeme na komisařství a udáme tvého bratra a tebe s ním...

řekneme jim všechno nic neujímáme

tak ať jestli přijdem o všechno

Nathalie - já taky

jsem pro

to je fakt musíme se přestat bát

Adeline - když se bojíme jsme slabí zašli jsme příliš daleko, všichni jsme úplně zjančili

(Estelle jakoby na odchodu)

Nathalie - Estelle kam jdeš?

Estelle (vzlyká) - na záchod

Adeline - nezkoušej nám zase něco nalhat Estelle... celou dobu jsi všem lhala

a hrála dvojí hru

(Estelle odejde)

Alain - ta holka je zrůda

zatáhla nás do toho...

A my jsme začali páchat strašný blbosti... to je děsný

TMA

Scéna Velká tíseň a zmatek Estelle / čtení soukromého deníku

Ten den jsme viděli Estelle v obchodě naposledy

Pak zmizela

Co se odehrálo bezprostředně potom jsme se dozvěděli z jejího deníku
kterej nechala doma odjela bez něj...

takže

čtu co si ten den zapsala:

„můj milý deníčku snad ti nevadí že tě takhle oslovuji

Cítím se mizerně

mého muže zabili a jeho tělo našli v obchodě...

myslela jsem že vraždy existují jen ve filmu

a dnes obviňují mého bratra že jednu spáchal, doopravdy...

obviňují ho doopravdy

a můj muž je mrtvý... nadobro

mám už toho bratra po krk!

nenávidím toho člověka nejvíc na světě

už s ním nechci mít nikdy nic společného a přitom vím že nemohl
spáchat opravdový zločin

ale všechno se mi v hlavě plete...

říkala jsem že chci změnit ostatní... ale možná jsem se změnila já?

Říkala jsem že divadelní hra by mu mohla otevřít oči

ale bylo to jen proto aby MĚ VIDĚL líp

Říkala jsem že chci aby VIDĚL „LÍP“ ostatní

... Ale možná to bylo jen aby MĚ VIDĚL „DOBŘE“, MĚ

pravda je že všechno co jsem celé týdny dělala bylo jen abych JEMU
mohla VYJEVIT své nejtajnější city

protože...

já HO miluju

...

jsem teď jiná než jsem bývala

protože HO

miluju

nemilovala jsem svého muže

a dokonce musím přiznat že mi můj muž vadil

...

protože HO miluju

Milý deníčku jistě se ptáš: ale jak je možné milovat někoho takového?

a já si musím položit otázku: odkud se bere láska...

odkud se bere láska?

co to je co nám vládne

a co je silnější než my

a čemu nelze odolat

například proč sním o tom že mě vezme do náruče??

Milý deníčku

musím to napsat

jsem jiná než dřív

díky lásce

dnes

jediné co mi zbývá je najít odvahu

a jít si s ním promluvit dřív než umře a přiznat mu co přesně cítím

je to hrůza je to složité ale je to pravda
 taková je pravda můj milý malý deníčku
 tolik bych chtěla aby mě sevřel v náručí
 tolik bych chtěla aby viděl jako ho miluju
 tolik bych chtěla aby mě miloval takovou jaká jsem“

Scéna Poslední návštěva Estelle u Blocqa

Návštěva u Blocqa

Estelle mu přichází říct, že ho miluje, odhalit vše...

Toho dne jí lidé v nemocnici řekli, že Blocqovi zbývá už jen několik dnů života, blíží se konec...

Estelle - dobrý den

Blocq - ... (sotva slyšitelně) dobrý den jdete pozdě

Estelle - říkáte že jdu pozdě???

Blocq - čekám vás... nevím už jak dlouho! tak půjdeme?

Estelle - kam? mluvíte o tom představení?

(je dojatá)

Estelle - přišla jsem vám říct něco hodně důležitého

Blocq - o tom představení?

Estelle - ne o sobě

Blocq - a hra je hotová?

Estelle - ne

Blocq - cože?

Estelle - Ne! žádná hra nebude. Žádné divadlo. Nikdy už nebude divadlo... Chtěla bych vám říct něco hodně důležitého

Blocq - hra není?

Estelle - ne

Blocq - to není pravda! to není možný!

(snaží se vstát)

Estelle - co to děláte?

Blocq - To není možný co to povídáte!!!!

Estelle - Asi byste neměl vstávat! Opravdu!

Blocq - ale já jsem věřil...!!!

Estelle - nesmíte vstávat!

(Chvilku pozoruje Estelle, aby si ověřil, zda mluví pravdu.)

Blocq - kdybych viděl tu hru byl jsem si jistý že by se něco stalo...

Estelle - představoval jste si to trochu moc senzační kolem té hry, navíc my jsme nikdy divadlo nedělali, víte

Je mi to líto, taky jsem chtěla říct něco hodně důležitého... o sobě. Smím?

(pauza)

Blocq - co váš bratr? víte o něm něco?

Estelle - cože? můj bratr?

Blocq - já nevím proč o něm mluvím! Nevím! Myslím že bych toho kluka chtěl ještě vidět...

Estelle - Já vám musím říct něco co jsem vám nikdy neřekla

Blocq - kašlu na to co jste mi nikdy neřekla

jediný co by od vás bylo sympatický

by bylo požádat svého bráchu aby se u mě ještě zastavil prosím

Estelle (na pokraji pláče) - chtěla jsem s vámi mluvit!

Blocq - chci abyste mě teď nechala na pokoji rozumíte tomu? Myslíte že mám času na rozdávání?

(pauza, Estelle v šoku, váhá)

Estelle - dobře... podívám se jestli toho člověka najdu... a jestli ho najdu řeknu mu že ho chcete vidět, ano?

Blocq - Ano díky

Estelle - Není zač

(pauza. Vstoupí zdravotní sestra. Estelle odejde. Blocq sedí na posteli s nohama na podlaze.)

Zdravotní sestra (Blocqovi) - všechno v pořádku?

(vstoupí Estelle přestrojená za svého bratra, podívají se na sebe se zdravotní sestrou. Zdravotní sestra odejde.)

Mladší bratr Estelle - (vypadá otráveně, zakrývá rozpaky) jak se máš ty starej páprdo?

Blocq - rád tě vidím... ani nevím proč... nechápu co se to onehdá stalo... když jsme se potkali... od té doby na to musím pořád myslet

Mladší bratr Estelle - fakt?

Blocq - nechápu to

zavrtal ses mi do palice

je to srandovní je to divný

Mladší bratr Estelle - já jsem necítil nic

Blocq - přitom musí po zemi chodit miliardy týpků jako ty

(pauza. Blocq vytáhne balíček pohlednic a ukazuje je)

víš já zhebnu

Protože mi přikázali abych něco udělal... ale nepřišel jsem na to co

Přemejšlel jsem ale nepřišel jsem na to! Nothing!

Mladší bratr Estelle - ty vole nech už toho hraní s POHLEDNICEMA PRO DĚCKA!! přece děti nemaj na týhle zemi žádnou moc do prdele!

Blocq - tos nevěděl?

svět drží v rukou děti... jsem si tím jistý...

někde jsou schovaní děcka který všechno říděj (místo nás)

jsou pravidla zákony ale neví se jaký

něco jsem posral no tak mě vykopnou, řeknou mi táhni bye bye!

(pauza. Mladší bratr se posadí vedle Blocqa na postel)

Blocq - tys prej někoho zabil?

Mladší bratr Estelle - ne ne to není pravda!

(pauza)

Blocq - já jsem unavenej do háje (položí si hlavu na rameno mladšího bratra)

Mladší bratr Estelle - radši už nemluvte!

Blocq - ano

(pauza)

změnil jsem se ne?

Mladší bratr Estelle - ano

Blocq - nevím v co ale měním se cejtím to

Mladší bratr Estelle - ano

TMA

Den po týhle poslední Estellině návštěvě v nemocnici Blocq umřel

Podle ošetřovatelek jeho poslední slova zněla „měním se“

Toho dne jsme taky naposledy slyšeli o Estelle... až před týdnem jsme od ní dostali dopis

V tom dopise nás zve na schůzku

Navrhuje abysme se sešli v obchodě neví že obchod jsme zavřeli

Píše že nám dluží vysvětlení

Musíme uznat že v jejím deníku je spousta nejasnejch míst...

...mě to dojalo přiznávám že dopis adresovala mně...

Hluboko uvnitř se ptám jestli jsem tu osobu před deseti let soudila správně...

je pravda že během deseti let jsem měla čas přemýšlet...

i když deset let není nic moc měřeno vesmírným časem jak říkala ona... jsou hvězdy které zhasly před milióny let a jejich tma k nám ještě nedolétla...

Scéna - Mniši

Jsou na modlitbě

Vstoupí bratr

1 - Podívejte kdo přišel.

2 - Co tady děláš? To snad není pravda, on se vrátil.

3 - Říkali jsme ti ať jdeš pryč. Ať se nevracíš.

1 - Oklamal jsi nás.

4 - To je ohavné co děláš.

1 - No tak běž pryč a svleč si ten hábit.

4 - Běž pryč říkáme ti a svleč si ten hábit.

strkanice

Scéna Přeměna Estelle / přechod jinam

Změna v Estelle

Transformace

Scéna Svědci

(k divákům)

Adeline - Uběhlo deset let. Čekáme na Estelle, která nám napsala.

Jean-Pierre - Estelle si s náma dala schůzku tady v obchodě

to znamená že si myslí že všechno zůstalo stejný jako před deseti lety

Nathalie - před deseti lety po smrti Estellina manžela a

hned po Estellině zmizení

jsme se rozhodli prodat všechny firmy který na nás Blocq přepsal...

...

Bertrand - nic nám to nepřineslo

Nathalie - prodali jsme taky obchod zbavili jsme se všeho

nejdřív se z nás stali obyčejní zaměstnanci

pak před pěti lety obchod zkrachoval a my se ocitli na dlažbě

Chi si schoval klíče. Díky němu jsme tady.

Adeline - jisté je že jsme velmi hrdí na to jak jsme se zachovali
odmítli jsme profitovat na tom nabízeném prodeji pozemků

Nathalie - docvaklo nám to po smrti Estellina manžela. V tu chvíli jsme si doopravdy uvědomili že jsme se téměř proti vlastní vůli nechali zatáhnout do způsobu uvažování a jednání ktorej jsme už neměli pod kontrolou

Jean-Pierre - je to šílený! je to tak! bylo to jako hlasy někde uvnitř... fakt jsme si mysleli že nebudeme schopný těm hlasům odolat. Bylo to jako rozkaz ktorej jsem dostal, hlas ve mě! ktorej mi bránil promluvit a nařizoval mi souhlasit

Adeline - když jsme všechno prodávali byli jsme tak znechucení...

já jsem se cítila líp protože v tu chvíli jsem se znovu dokázala podívat sama sobě do tváře...

Jean-Pierre - okamžitě jsme znovu našli svou lidskou důstojnost

(pauza)

Alain - je ale třeba dodat že ty lidi kterým jsme prodali cementárnu nakonec přijali nabídku tý developerské společnosti kterou jsme předtím dostali my... Oni si vzali ty prachy všechno srovnali se zemí a zlikvidovali

...

a nakonec to bylo horší pro lidi který tam pracovali než co bysme udělali my kdybysme zůstali

(pauza. Lehký neklid)

Bertrand - mohli jsme udělat věci jinak než jsme udělali???

Adeline - Ale ne! To už jsme probírali! K čemu je dobré pokládat si takovou otázku?

To jsou zákony ekonomiky

To jsou zákony které se nedají obejít

Věci jsou narýsované předem

S tím se nedá nic dělat

Člověk se může jenom stáhnout do ústraní aby ho nestrhnul proud který je silnější než my

(krátká pauza

lehké pochyby proběhnou mezi postavami

vstoupí Estelle)

Adeline - jsi to ty?

Estelle - ano

Adeline - už jsme si říkali že asi nepřijdeš

(pauza)

Nathalie - proč jsi najednou jen tak odešla Estelle?

Adeline - když jsi odešla lidi si mysleli že máš něco na svědomí

Jean-Pierre - policie si myslí že jsi byla komplic svého bratra

Estelle - zajdu na komisařství to bude jednodušší...

Adeline - víš našli jsme tvůj deník... dovolili jsme si podívat se dovnitř

...a některé věci jsme pochopili líp

...a pak některé věci jsme chápali ještě míň

Jean-Pierre - nakonec je tu spousta lidí který si říkaj kdo doopravdy jsi Estelle?
zrůda nebo světice která se vznáší vysoko nad ostatníma?

(chystá se k odchodu)

Adeline - kam jdeš? ty odcházíš???

Estelle - ehm ano

Adeline - vždyť jsi sotva přišla!! v tom dopise jsi říkala že nás chceš vidět aby sis s náma promluvila??

říkalas že nám všechno vysvětlíš

... Víš, dokonce ještě dneska z toho všeho nemůžeme usnout... pořád si v hlavě přehráváme všechny ty události, nedá se to vydržet...

Estelle - promiňte ale vlastně se necítím připravená... myslím

...že možná brzo ale ne teď... jsem ráda že jsem vás zase viděla přísahám

ale teď musím jít

Claudie - Estelle

Estelle - ano

Claudie - chtěla jsem ti říct... omlouvám se

Estelle - děkuju to je milé... tak nashledanou... mějte se

(Estelle odejde)

Scéna - v kostele

Po svém odchodu Estelle nešla na komisařství

Ze všeho nejdřív šla prý do kostela... snad aby si dodala sílu nebo se uklidnila

A prý se tam s někým potkala

Soused - pamatujete si na mě? už deset let jsme se neviděli

... Každý den jsem na vás myslel.

Estelle - ach tak. Já na vás taky nezapomněla. Vaše zaměstnání na mě udělalo ohromný dojem

...pracujete v čističce??

Soused - ... dnes k vám musím být upřímný. Lhal jsem vám...

ještě něco co bych vám chtěl přiznat

Estelle - aha?

Soused - to já zavraždil vašeho manžela

Estelle - aha??

Soused - To jak se k vám choval mě velice rozčilovalo. Byl bych vám raději řekl pravdu dřív ale zmizela jste

Estelle - lidé si myslí že mám v té věci prsty

Soused - ale to já se musím jít udat ne vy. Vy s tím nemáte nic společného.

Estelle - ach ano. To je pravda. Děkuji...

Soused - Moje pravé povolání já vám to řeknu je zabíjení, já zabírám. Nájemný vrah. Zabírám ty, které mi rozkážou zabít.

Přísné pravidlo mého světa říká že nesmím zabít bez rozkazu. Rozkazu který přijde z vyšších míst. Vlastně je to jednoduché.

V tomhle zaměstnání není žádná svoboda, ostatně jako v životě, a málo místa pro vlastní iniciativu.

A jak se to tak seběhlo pro vás jsem poprvé ve svém životě tohle pravidlo překročil. Svobodně jsem zabil aniž bych dostal pokyn... Zabil jsem vašeho manžela z osobního motivu.

V mém světě platí tvrdší pravidla než je běžná spravedlnost.

Improvizace se netoleruje, ani vlastní tvorba, to se považuje za nebezpečné. Já se s tím vlastně naprosto ztotožňuji.

Kdyby se to dozvěděli... je dost možné že mě odsoudí za to že jsem si dovolil jednat bez rozkazu a že proto zabijí pro změnu mě.

než vás opustím, rád bych vás o něco požádal

kdybych náhodou za pár let vyšel z vězení ven živý, mohu doufat že na mě budete čekat, abychom se lépe poznali?

Estelle - to nevím

Soused - jistě... všechno to je moc narychlo chápu nechám vás přemýšlet v každém případě jestli přežiju budu doufat. To je jisté...

snad tedy nashledanou

Estelle - ano to je ono... nashledanou... mějte se dobře...

Soused - děkuji

TMA

Scéna Balet uklízečky

A tady náš příběh končí

všichni jsme ztratili Estellinu stopu

přímo od ní žádné zprávy

ví se jenom že ten muž kterýho potkala v kostele byl odsouzenej
k těžkému trestu vězení

prý že si Estelle zase našla zaměstnání

prý že pořád uklízí ale její pracovní podmínky se výrazně zlepšily ve
srovnání s tím co měla v obchodě

hlavně prý Estelle znovu našla radost ze života

a dost se upnula na toho muže ve vězení

prý že temnota toho člověka se vážně nedá s ničím srovnat

protože nemůže změnit svůj život chce prý Estelle dál a dál měnit
životy ostatních

prý že Estelle víc než cokoliv jinýho MILUJE konání dobra

ale taky že rozhodně je možná především velice ZAMILOVANÁ do zla...

KONEC